คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2554
(ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2)

งานประกันคุณภาพการศึกษา
ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม

C:\Users\USER\Desktop\คู่มือ-ปีการศึกษา.doc

คำนำ

ด้วยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ทบทวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปและความเคลื่อนไหวด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ อาทิ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ. 2553 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ที่ประเมินสถาบันอุดมศึกษาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554 จนถึงปีงบประมาณ 2558 ซึ่งคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้ความเห็นชอบให้สถาบันอุดมศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาฉบับนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554 โดยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น input process และตัวบ่งชี้ของ สมศ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น output/outcome เพื่อให้ครอบคลุม input process และ output/outcome นอกจากนี้ยังมีตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ รวมทั้งหมด 11 องค์ประกอบ 51 ตัวบ่งชี้

สำหรับปีการศึกษา 2556 ใช้ตัวบ่งชี้ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ของ สมศ. ทุกตัวบ่งชี้ 18 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ รวมทั้งหมด 10 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาฉบับนี้ จะเป็นคู่มือส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ค
บทที่ 1	**ภาพรวมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**	**1**
	1. ประวัติความเป็นมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	1
	2. สถานภาพและการบริหารจัดการ	1
	3. ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ	2
	4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	3
	5. การจัดการศึกษา	3
	6. โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน	3
บทที่ 2	**การประกันคุณภาพการศึกษา**	**5**
	1. ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา	5
	2. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	5
	3. กระบวนการและระบบของการประกันคุณภาพการศึกษา	7
	4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)	9
	5. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา	10
บทที่ 3	**การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**	**15**
	1. นโยบายการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	15
	2. องค์กรและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	16
	3. คณะกรรมการและคณะทำงานที่รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	17
	4. แผนปฏิบัติการการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในแต่ละปีการศึกษา	19
	5. กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย	21
บทที่ 4	**ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ**	**25**
	1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ของ สกอ.	25
	2. คำชี้แจงอื่น ๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	29
	3. นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้ (จัดเรียงตามตัวอักษร)	30
	4. ประวัติความเป็นมาของการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย	46

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
5.	องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	47
	องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	53
	องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	62
	องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	91
	องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	94
	องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	111
	องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	121
	องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	126
	องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	137
	องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	140
	องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)”	144
	องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี	148
บทที่ 5	**ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ**	**153**
	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	153
	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	156
	ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุน	159
	ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	162
	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	165
	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	168
	ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	171
	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	174
	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	178
	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	180
	ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	181
	ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	182
	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	184
	ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	187
	ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	189
	ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	191
	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	193
	ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	195
	ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	198

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 6	**การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ**	**201**
	1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน	201
	2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	203
	3. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	206
	4. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	210
ภาคผนวก		211
ภาคผนวก 1	ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินประจำปี	213
ภาคผนวก 2	รายละเอียดตัวบ่งชี้ขั้นต่ำที่หน่วยงานควรมีในรายงานการประเมินตนเอง (SAR)	217
ภาคผนวก 3	รายการข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set (CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554	229
ภาคผนวก 4	แนวทางการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน	247
	ตารางที่ 7 (ส 1.) : สรุปผลการประเมินตามรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ	253
	ตารางที่ 8 (ส 2.) : สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ	259
	ตารางที่ 9 (ส 3.) : สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	260
	ตารางที่ 10 (ส 4.) : สรุปผลการประเมินตามมุมมองการบริหารจัดการ	261
	ตารางที่ 11 (ส 5.) : สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	262
	ตารางที่ 12 (ส 6.) : สรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา	263
ภาคผนวก 5	ตารางเชื่อมโยงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส. + สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)	267

บทที่ 1
ภาพรวมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1. ประวัติความเป็นมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 รัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคและชนบทให้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2527 ทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบัน คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) จึงได้เสนอให้รัฐบาลจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาใหม่ในส่วนภูมิภาคอีก 5 แห่ง คือ ภาคเหนือ 1 แห่ง ภาคใต้ 1 แห่ง ภาคตะวันออก 1 แห่ง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ในส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้จัดตั้งวิทยาลัยในสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่นขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดนครราชสีมา โดยวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา นั้น ให้ใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยสุรนารี” และอยู่ระหว่างการเลือกที่ตั้งของวิทยาลัย

ต่อมารัฐบาลซึ่งมี ฯพณฯ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเร่งรัดจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นในส่วนภูมิภาค เพื่อให้มีศักยภาพและความพร้อมที่จะสนองความต้องการของการพัฒนาประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ดังนั้น คณะรัฐมนตรีในคราวประชุม เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2531 จึงมีมติให้ยกฐานะวิทยาลัยในภูมิภาคทั้ง 5 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ พร้อมกันนี้ ได้อนุมัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้ง “มหาวิทยาลัยที่จังหวัดนครราชสีมา” โดยมีปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน) เป็นประธาน

คณะกรรมการฯ ได้จัดทำโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเสนอต่อรัฐบาลพร้อมทั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่อสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุม พ.ศ. 2532 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2533 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติดังกล่าว และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2533 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจึงได้ถือเอาวันที่ 27 กรกฎาคม 2533 เป็นวันสถาปนามหาวิทยาลัย และเริ่มดำเนินการรับนักศึกษารุ่นแรก ตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา

2. สถานภาพและการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งแรกของประเทศไทยที่มีฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” เป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. 2533 มีระบบการบริหารงานที่แตกต่างจากระบบราชการ โดยมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระบบบริหารบุคลากร การเงิน การบริหารวิชาการ และการจัดการทั่วไปได้ตามความเหมาะสมกับลักษณะและภารกิจของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยเน้นการเรียนการสอนและการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ และยึดหลักการบริหารแบบ **“รวมบริการ ประสานภารกิจ”**

3. ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ

- **ปณิธาน**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ อยู่ในกำกับของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่มุ่งเสริมสร้างความคล่องตัว และประสิทธิภาพในการบริหาร ส่งเสริมเสรีภาพทางวิชาการในการดำเนินงาน เป็นชุมชนทางวิชาการที่เป็นแหล่งรวม ผู้รู้ ผู้เรียน และสรรพวิทยาการด้านศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม

มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีปณิธานอันมั่นคงที่จะดำรงความเป็นเลิศในทุกภารกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการสะสมและสร้างสรรค์ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิปัญญา เพื่อพัฒนามนุษยชาติชั่วนิรันดร์

- **วิสัยทัศน์**

"มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีชั้นเลิศ และเป็นที่พึ่งของสังคม"

- **ภารกิจ**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีภารกิจหลัก 5 ประการ ดังนี้

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองความต้องการของการพัฒนาประเทศ และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. วิจัย ค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ และการนำผลการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการพัฒนาประเทศ และแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ
3. ปรับแปลง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้ประเทศไทยพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาได้มากขึ้น
4. ให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
5. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- **เป้าประสงค์หลักของการพัฒนา**

1. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
2. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและนานาชาติ
3. มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากสังคมในการเป็นที่พึ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. ชุมชนและท้องถิ่นได้รับความรู้ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมากขึ้น
5. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการสูงภายใต้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

แผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระยะที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) มียุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ 1 การจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ 2 การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการวิจัยสู่การยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ 3 การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการปรับแปลง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี และการบริการวิชาการ เพื่อการเป็นที่พึ่งของสังคม

ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์ 5 การบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพสูง ภายใต้อัตตาภิบาลและธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัย

5. การจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยใช้ระบบหน่วยกิตในการจัดรายวิชาในหลักสูตรการศึกษา และได้เปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ โดยใช้ระบบไตรภาค ปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งเป็น 3 ภาคการศึกษา ๆ ละ 13 สัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อใช้เวลาเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้สามารถจัดสหกิจศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ที่ให้นักศึกษาใช้เวลาปฏิบัติงานในสถานประกอบการได้เต็มที่และมีเวลาว่างที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

6. โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด และมีการบริหารจัดการที่ใช้ระบบบริหารแบบ **“รวมบริการ ประสานภารกิจ”** ประกอบด้วย สำนักงานอธิการบดี ทำหน้าที่ให้บริการด้านการบริหารจัดการ มีสำนักวิชาทั้งหมด 6 สำนักวิชา (คณะวิชา) เพื่อบริหารจัดการด้านวิชาการและการผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา มีศูนย์บริการเพื่อการศึกษาและวิชาการ 7 ศูนย์ และสถาบันวิจัยและพัฒนา 1 สถาบัน และมีหน่วยวิสาหกิจ เพื่อประสานจัดการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน โดยเป็นหน่วยงานจัดหารายได้และดำเนินการเชิงธุรกิจหรือแบบพึ่งตนเองอีก 3 หน่วยงาน ได้แก่ ฟาร์มมหาวิทยาลัย (อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร) เทคโนธานี สุรสัมมนาคาร ดังมีโครงสร้างการจัดองค์กรของมหาวิทยาลัย ดังนี้

โครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

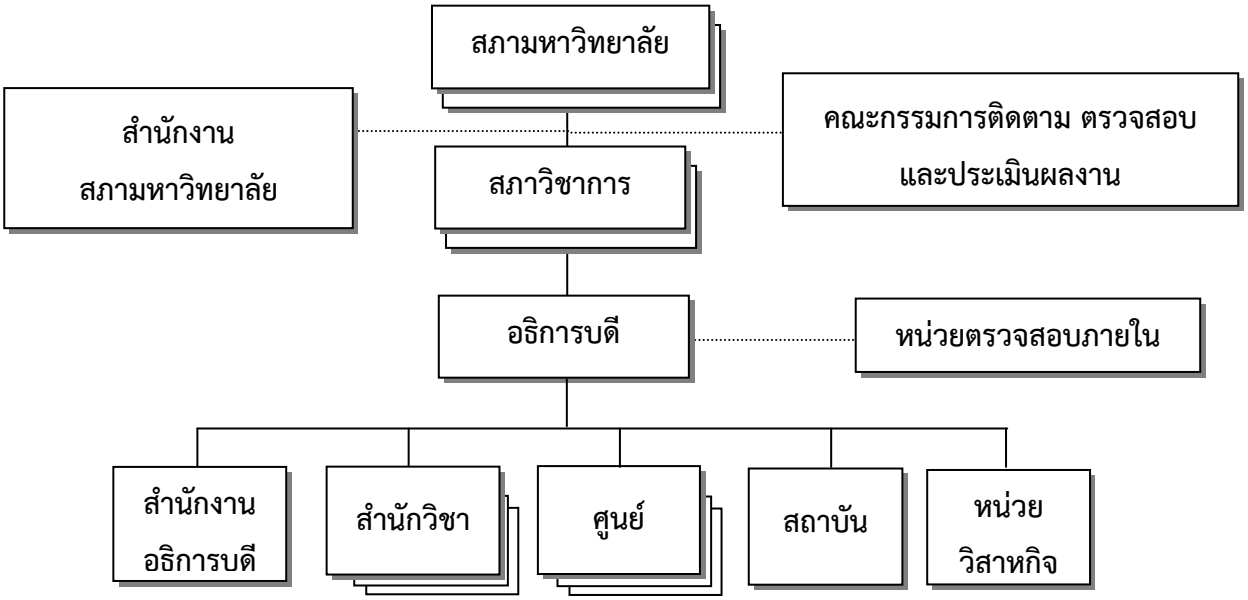

1. ส่วนส่งเสริมวิชาการ
2. ส่วนสารบรรณและนิติการ
3. ส่วนการเจ้าหน้าที่
4. ส่วนการเงินและบัญชี
5. ส่วนอาคารสถานที่
6. ส่วนพัสดุ
7. ส่วนแผนงาน
8. ส่วนกิจการนักศึกษา
9. ส่วนประชาสัมพันธ์
10. สถานกีฬาและสุขภาพ
11. หน่วยประสานงาน มทส.-กทม.
12. สถานพัฒนาคณาจารย์
13. สถานส่งเสริมและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
14. สำนักงานกิจการทั่วไป

1. วิทยาศาสตร์
2. เทคโนโลยีสังคม
3. เทคโนโลยีการเกษตร
   - ฟาร์มมหาวิทยาลัย (หน่วยวิสาหกิจ)
4. วิศวกรรมศาสตร์
5. แพทยศาสตร์
6. พยาบาลศาสตร์

1. บรรณสารและสื่อการศึกษา
2. เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. บริการการศึกษา
4. คอมพิวเตอร์
5. กิจการนานาชาติ
6. นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา
7. สหกิจศึกษาและพัฒนา

- วิจัยและพัฒนา

1. เทคโนธานี
2. สุรสัมมนาคาร

<u>หมายเหตุ</u> : **“สำนักวิชา”** ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คือ **“คณะวิชา”** ในมหาวิทยาลัยทั่วไป โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

บทที่ 2
การประกันคุณภาพการศึกษา

1. ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา[1] **หมายถึง** ***กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใด ๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่ได้วางไว้แล้ว จะทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์***

คุณลักษณะที่พึงประสงค์มี 3 ประการ คือ

1) *มีความเป็นคนไทยที่เป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี*
2) *มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสมกับการเป็นนักเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา*
3) *มีคุณธรรมและจริยธรรม*

การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา จะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อได้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการทบทวนและติดตามกระบวนการดำเนินการโดยใกล้ชิด

ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพนั้น การดำเนินการจะยึดหลักการของการให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความมีอิสระในการกำหนดแนวทางในการบริหารและดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) เพื่อความมีคุณภาพภายในสถาบันอย่างเต็มที่ แต่ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอก อย่างไรก็ตามเชื่อว่าระบบการประกันคุณภาพที่ได้กำหนดขึ้น จะเป็นไปตามหลักการที่ว่า หากสถาบันอุดมศึกษาสามารถควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพพร้อมทั้งมีระบบของการตรวจสอบและประเมินจากภายนอกแล้ว คุณภาพของบัณฑิตก็จะดีด้วย

2. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2539 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ (academic

[1] เทคโนโลยีสุรนารี, มหาวิทยาลัย. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา (นครราชสีมา : ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2550), หน้า 6.

freedom) และความเป็นอิสระในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา (institutional autonomy) ทั้งนี้ เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกันคุณภาพจากภายนอก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้เสนอระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในภารกิจด้านการประกันคุณภาพและเป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบด้วยกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการด้านคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบและกลไกที่เหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นหลักการของการให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการ และปรับปรุงการปฏิบัติภารกิจทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของความมีเสรีภาพทางวิชาการและอิสรภาพในการดำเนินงานที่สังคมภายนอกหรือหน่วยงานภายนอกยังคงเข้าไปตรวจสอบได้ อันจะนำมาซึ่งความมีมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ทั้งนี้โดยจะได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อกำกับดูแลและบริหารงานด้านมาตรฐานการศึกษา ตลอดจนการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษา

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้มีการสร้างกลไกการควบคุมคุณภาพ (quality control) ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาที่เป็นรูปธรรมขึ้น ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามความเหมาะสม

3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการดำเนินการ โดยแต่ละสถาบันอาจนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละสถาบันได้ตามความจำเป็น

4. เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถาบัน ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกโดยกว้างขวางและเป็นการแสดงถึงความมีคุณภาพของการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะจัดให้มีกลไกของการตรวจสอบและประเมินผลระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (quality audit) ที่แต่ละสถาบันได้จัดให้มีขึ้นทั้งในระดับสถาบันและคณะวิชา แล้วให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาต่อไป

5. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมวิชาการหรือสมาคมวิชาชีพได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

6. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสาร และผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกให้ได้รับทราบถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับนักศึกษาและผู้ปกครองในการเลือกสถานศึกษา เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ แก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษา มีความตื่นตัวและพัฒนาคุณภาพโดยสม่ำเสมอ

3. กระบวนการและระบบของการประกันคุณภาพการศึกษา

- **กระบวนการ**

กระบวนการประกันคุณภาพ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1) **การควบคุมคุณภาพภายใน (internal quality control)** เป็นส่วนที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องจัดให้มีระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายในขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อคุณภาพของบัณฑิต และต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการของการควบคุมคุณภาพที่เหมาะสม พร้อมทั้งการมีระบบตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการภายในด้วย

2) การตรวจสอบคุณภาพ (quality auditing) หมายถึง การตรวจสอบผลการดำเนินการของระบบและกลไกควบคุมคุณภาพภายในที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีขึ้น โดยจะเป็นการตรวจสอบเชิงระบบ มุ่งเน้นการพิจารณาว่า สถาบันได้มีระบบการควบคุมคุณภาพหรือไม่ ได้ใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นเพียงใด และมีขั้นตอนการดำเนินการที่จะทำให้เชื่อถือได้หรือไม่ว่า การจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ มุ่งเน้นการ**ตรวจสอบในคณะวิชาเป็นหลัก**

3) การประเมินคุณภาพ (quality assessment) หมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินการของคณะวิชาโดยภาพรวมว่า เมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพ หรือระบบควบคุมคุณภาพแล้วได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพมากน้อยเพียงใด

ทั้งนี้ การตรวจสอบและประเมินคุณภาพนี้จะกระทำอย่างเป็นระบบ โดยมีกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน

- **ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา**

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอาจจำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก

1) การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กิจกรรมการควบคุมคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอง เพื่อให้มีความมั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ

กระบวนการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย

(1) การควบคุมคุณภาพ

(2) การตรวจสอบคุณภาพ

(3) การประเมินคุณภาพ

2) การประเมินคุณภาพภายนอก หมายถึง การดำเนินการตามระบบควบคุมคุณภาพภายในพร้อมทั้งการตรวจสอบและการประเมินผลทั้งระบบ โดยหน่วยงานภายนอก คือ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) เพื่อประกันว่าสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการภารกิจหลักได้อย่างมีคุณภาพ

กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย

(1) การตรวจสอบคุณภาพที่ผ่านกระบวนการประกันคุณภาพภายใน

(2) การประเมินคุณภาพ

(3) การให้การรับรอง

องค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกมีปรากฏในตารางต่อไปนี้

การประกันคุณภาพภายใน	การประเมินคุณภาพภายนอก
ผู้รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย	**ผู้รับผิดชอบ :** สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
กระบวนการ : • ควบคุมคุณภาพ • ตรวจสอบคุณภาพ • ประเมินคุณภาพ	**กระบวนการ :** • ตรวจสอบคุณภาพ • ประเมินคุณภาพ • การให้การรับรอง
การประเมิน : ทุกปี	**การประเมิน :** อย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่ประเมินครั้งสุดท้าย

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก ดังนี้

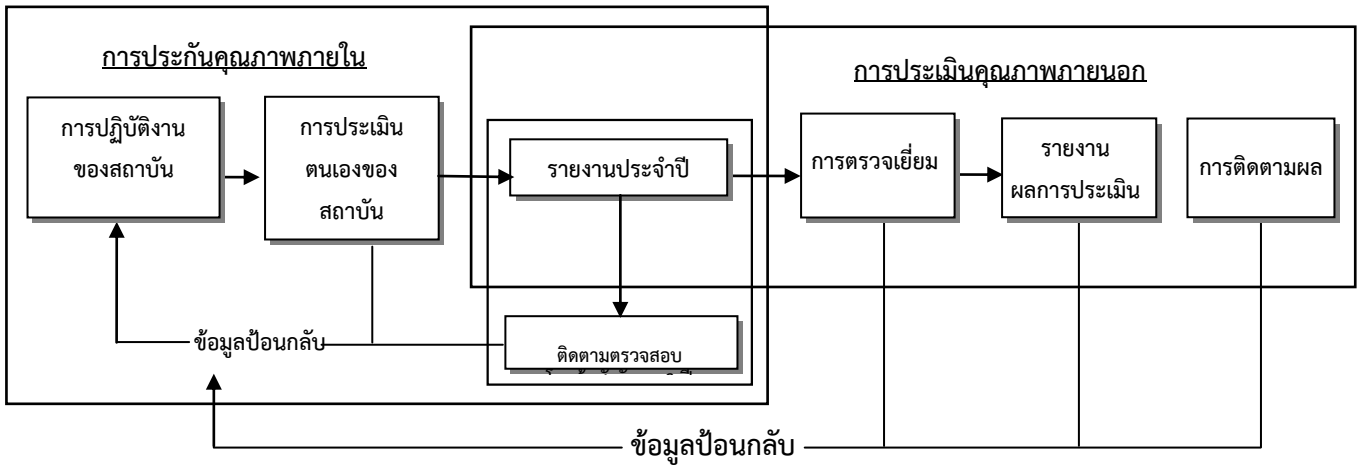

4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ซ้ำซ้อน ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาและส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตัวเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพเพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือเป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจและบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดรับกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

5. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

5.1 การเตรียมการของสถาบันก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

5.1.1 การเตรียมรายงานประจำปี

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online System)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online System) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (Common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e - SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

ข. จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใด

หน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่าง ๆ ได้ในคราวเดียว

ปัจจุบัน เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพแต่ละองค์ประกอบสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมิน และไม่เป็นภาระเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของสถาบัน

5.1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรในสถาบัน ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญ ๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร

2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพ คือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยม จำเป็นต้องมีบุคลากร จำนวน 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างละเอียด

2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้

3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใครตามตารางการประเมินที่คณะกรรมการประเมินกำหนด

5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินจะต้องสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

5.1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมาก โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อความเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่น ๆ

5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใด เพิ่มเติม

ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

5.1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

ก. สถาบันจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

1) *คณะกรรมการประเมินระดับสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า*

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- เป็นผู้ประเมินจาก**ภายนอก**สาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. **อย่างน้อย 1 คน** ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

2) *คณะกรรมการประเมินระดับสำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า*

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจาก**ภายนอก**สถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. **อย่างน้อย 1 คน** ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกสถาบันก็ได้ ในกรณีที่เป็นผู้ประเมินภายในสถาบันต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมิน โดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

3) *คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน*

- มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

ข. สถาบันอุดมศึกษาแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพทราบว่าคณะกรรมการประเมินฯ จะต้องทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับสถาบัน ผ่านทางระบบ CHE QA Online System พร้อมทั้งจัดส่ง username และ password ให้คณะกรรมการประเมินฯ ทุกท่านและทุกระดับทราบเพื่อเข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้าก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ โดยในส่วนของผู้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน **ระดับสถาบัน** สถาบันอุดมศึกษาจะต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดส่งรหัสประจำตัว (ID code) ให้ด้วย เพื่อให้ประธานฯ ทำหน้าที่ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลพื้นฐาน (Common data set) และผลการประเมินก่อนส่งรายงานการประเมินคุณภาพของคณะกรรมการประเมินฯ เข้าสู่ระบบ

นอกจากนั้น ให้สถาบันแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบัน สำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ากับคณะกรรมการประเมินฯ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

5.2 การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม

2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชม หรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้ เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายใน ตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

4) ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก

5) บุคลากรทุกคนควรได้มีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม ตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

5.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

1) ผู้บริหารระดับสาขาวิชา สำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบัน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาระดับต่าง ๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินภารกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดที่ควรปรับปรุง และเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบันชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

3) สาขาวิชา สำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป

บทที่ 3
การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

นับตั้งแต่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเตรียมพร้อมรับการตรวจประเมินนั้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน โดยสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุมครั้งที่ 4/2541 ได้ประกาศนโยบาย ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธาน และกรรมการ ประกอบด้วย ผู้บริหารจากทุกหน่วยงาน และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่จะช่วยกำหนดแนวทางปฏิบัติ กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ ตลอดจนการทำรายงานผลการประเมินและเผยแพร่ระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

1. นโยบายการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1) ให้ใช้ระบบกลไกปกติที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ เป็นระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่วางระบบ กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

2) ให้คณะกรรมการประจำสำนักวิชา ศูนย์ และสถาบัน เป็นผู้ดูแล ให้คำปรึกษา และประสานงาน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักวิชา ศูนย์ และสถาบัน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ให้มีการกำหนดปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งเกณฑ์ ตัวบ่งชี้ องค์กรที่รับผิดชอบ และวิธีการประเมินในแต่ละองค์ประกอบ

4) ส่งเสริมให้หน่วยงานหรือสถาบันภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาร่วมกิจกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาและการรับรองคุณภาพ

5) ให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการไปแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

2. องค์กรและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เนื่องจากระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยแตกต่างจากระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยอื่น คือ ไม่ได้ยึดสำนักวิชา และไม่ได้ยึดสาขาวิชา แต่เป็นระบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” ดังนั้น โครงสร้างของการประกันคุณภาพการศึกษาถือว่า สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด และมีสภาวิชาการทำหน้าที่ดูแลด้านวิชาการ อาศัยโครงสร้างปกติทั้งหมดทำหน้าที่ประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ศูนย์ และสถาบัน เป็นผู้ควบคุมการบริหารจัดการภายในสำนักวิชา ศูนย์ และสถาบัน ตามลำดับ และมีสาขาวิชาและสถานวิจัยเป็นหน่วยงานบริหารจัดการศึกษาและการวิจัยในระดับรองลงมา โดยมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งทำหน้าที่เสมือนเป็นองค์กรกลางของมหาวิทยาลัยในการประสานงานกับทุกหน่วยงาน โดยองค์กรกลางที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพนี้มีฐานะเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย แต่เนื่องจากมีกรรมการสภาวิชาการเป็นผู้ดูแลเรื่องคุณภาพการศึกษา สภามหาวิทยาลัยจึงได้มอบหมายให้สภาวิชาการเป็นผู้พิจารณากลั่นกรองเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมอบหมายให้ฝ่ายวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดการจัดองค์กรและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยดังนี้

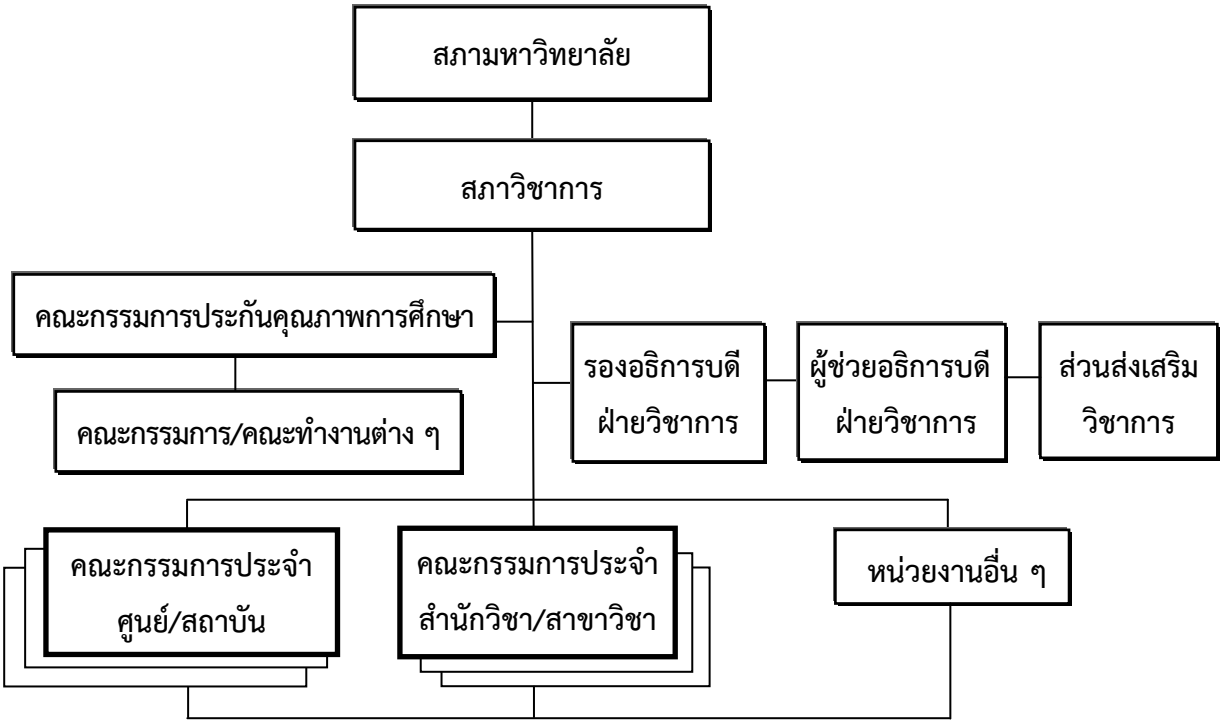

3. คณะกรรมการและคณะทำงานที่รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานที่รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 2 ชุด ดังนี้

3.1 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

อธิการบดี	เป็น ประธาน
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	เป็น รองประธาน
รองอธิการบดีทุกฝ่าย	เป็น กรรมการ
คณบดีทุกสำนักวิชา	เป็น กรรมการ
ผู้อำนวยการทุกศูนย์/สถาบัน	เป็น กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกในสาขาวิชาต่าง ๆ	เป็น กรรมการ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	เป็น กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ
หัวหน้าส่วนแผนงาน	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1) กำหนดแนวทาง วางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2) กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมคุณภาพ (quality control) การตรวจสอบคุณภาพ (quality auditing) และการประเมินคุณภาพ (quality assessment)
3) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
4) จัดทำการเผยแพร่ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
5) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย

3.2 คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	เป็น ประธานคณะทำงาน
รองคณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์	เป็น คณะทำงาน
รองคณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	เป็น คณะทำงาน
รองคณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	เป็น คณะทำงาน
รองคณบดีฝ่ายบริหาร สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	เป็น คณะทำงาน
รองคณบดีฝ่ายบริหาร สำนักวิชาแพทยศาสตร์	เป็น คณะทำงาน
รองคณบดีสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	เป็น คณะทำงาน

รองศาสตราจารย์ สพญ. ดร.ศจีรา คุปพิทยานันท์	เป็น คณะทำงาน
รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย แสงอาทิตย์	เป็น คณะทำงาน
รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทองระอา	เป็น คณะทำงาน
หัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา	เป็น คณะทำงาน
หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ	เป็น คณะทำงานและเลขานุการ
เจ้าหน้าที่ส่วนส่งเสริมวิชาการ จำนวน 2 คน	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1) ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การปรับปรุงตัวบ่งชี้ให้เหมาะสมและเป็นปัจจุบัน การประเมินคุณภาพการศึกษา การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก และเรื่องอื่น ๆ ตามที่ฝ่ายวิชาการมอบหมาย
2) ติดตามการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหา ตามข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในและภายนอก และรายงานผลการติดตามเป็นระยะ ๆ ให้แก่อธิการบดี
3) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

4. แผนปฏิบัติการการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในแต่ละปีการศึกษา

กิจกรรม	ช่วงเวลาตามแผน	ผู้รับผิดชอบ
1. หน่วยงานรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของหน่วยงานและเขียนรายงานการประเมินตนเอง (SAR)	เมษายน - พฤษภาคม	ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. หน่วยงานส่งรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ให้ฝ่ายวิชาการเพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ภาพรวมมหาวิทยาลัย	พฤษภาคม - มิถุนายน	ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ฝ่ายวิชาการ โดยงานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนส่งเสริมวิชาการ จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ภาพรวมมหาวิทยาลัย สรุปจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาเสนอมหาวิทยาลัย	มิถุนายน - กรกฎาคม	ฝ่ายวิชาการ/ งานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนส่งเสริมวิชาการ
4. ประเมินคุณภาพภายในระดับสำนักวิชาและหน่วยงาน (คณะกรรมการประเมินภายในประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายใน)	กรกฎาคม	งานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนส่งเสริมวิชาการ
5. ประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน (คณะกรรมการประเมินภายในประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายใน)	สิงหาคม	งานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนส่งเสริมวิชาการ
6. เสนอรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาต่อ - คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา - สภาวิชาการ - สภามหาวิทยาลัย - สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา - หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	สิงหาคม - กันยายน	ส่วนส่งเสริมวิชาการ
7. บันทึกข้อมูลผลการประเมินตนเองและผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ลงในระบบ CHE QA Online System ของ สกอ.	กันยายน	ส่วนส่งเสริมวิชาการ
8. หน่วยงานต่าง ๆ นำเสนอผลที่ได้จากการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ต่อผู้บริหาร โดยมีท่านอธิการบดีเป็นประธาน (Forum QA) เพื่อให้ผู้บริหารได้รับทราบและให้ข้อคิดเห็นอันนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย - สรุปความต้องการสิ่งสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ได้ จากการประเมินตนเองของหน่วยงานจากการจัด Forum สรุปผล QA เสนออธิการบดีเพื่อสั่งการผู้เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ	กันยายน - ตุลาคม	ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรม	ช่วงเวลาตามแผน	ผู้รับผิดชอบ
9. หน่วยงานนำผลประเมินไปใช้กำหนดแนวทางในการเสริมจุดเด่น และแนวทางแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาตามตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปสู่การวางแผนนโยบายและพัฒนาหน่วยงานในปีการศึกษาต่อไป	ตุลาคม	ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
10. ดำเนินการตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	พฤษภาคม - เมษายน ปีถัดไป	ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับหน่วยงาน ระดับมหาวิทยาลัย และการประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.) ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 ระดับหน่วยงาน

1) หน่วยงานเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน สำหรับจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน
2) การคำนวณผลการประเมิน แบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้
   - **<u>รายองค์ประกอบ</u>** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบมารวมกัน หารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดในองค์ประกอบนั้น จะเป็นคะแนนเฉลี่ยรายองค์ประกอบ
   - **<u>ภาพรวม</u>** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบมารวมกัน หารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของทุกองค์ประกอบ จะเป็นคะแนนเฉลี่ยในภาพรวม
3) การเขียนรายงาน ประกอบด้วย
   3.1) บทสรุปผู้บริหาร
   3.2) ภาพรวมของหน่วยงาน
      - ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ พันธกิจ
      - โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน
      - รายชื่อคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ศูนย์/สถาบัน เทคโนธานี ชุดปัจจุบัน
      - แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพของหน่วยงาน
      - บุคลากร
      - งบประมาณ
      - ความเป็นมาของการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน
      - ผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผลการประเมินปีที่ผ่านมา

      ฯลฯ
   3.3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์ และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ และตารางสรุปผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ และสรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ดังนี้
      - ตารางที่ ส 1. สรุปผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ
      - ตารางที่ ส 2. สรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา
   3.4) สรุปจุดเด่น - แนวทางการเสริมจุดเด่น และจุดด้อย - ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา จำแนกตามองค์ประกอบ วิธีปฏิบัติที่ดี/นวัตกรรม (ถ้ามี) แผนและเป้าหมายการพัฒนา

ในปีต่อไป โดยอาจเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้จากการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานมาประกอบด้วย

3.5) ข้อมูลที่ต้องการนำเสนอประกอบการรายงาน (ภาคผนวก)

- ข้อมูลประกอบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้
- ข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set (CDS) (เฉพาะสำนักวิชา)
- คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ประจำหน่วยงาน

ฯลฯ

4) การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหน่วยงาน ทำให้หน่วยงานได้ทราบถึงสถานะของตนเองว่ามีจุดเด่น - จุดด้อย อย่างไรบ้าง และนำผลที่ได้ไปพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานต่อไป
5) หน่วยงานส่งรายงานการประเมินตนเองให้ฝ่ายวิชาการเพื่อจัดทำรายงานในภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย
6) หน่วยงานนำผลประเมินไปใช้กำหนดแนวทางในการเสริมจุดเด่น และแนวทางแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาตามตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปสู่การวางแผนนโยบายและพัฒนาหน่วยงานในปีการศึกษาต่อไป

5.2 ระดับมหาวิทยาลัย

1) ฝ่ายวิชาการ โดยงานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนส่งเสริมวิชาการรวบรวมข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับจัดทำรายงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2) การคำนวณผลการประเมิน แบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้
   - **<u>รายองค์ประกอบ</u>** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบมารวมกัน หารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดในองค์ประกอบนั้น จะเป็นคะแนนเฉลี่ยรายองค์ประกอบ
   - **<u>ภาพรวม</u>** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบมารวมกัน หารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของทุกองค์ประกอบ จะเป็นคะแนนเฉลี่ยในภาพรวม
3) การเขียนรายงาน ประกอบด้วยข้อมูล

   3.1) บทสรุปผู้บริหาร

   3.2) ภาพรวมของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

   - ประวัติความเป็นมา
   - ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ
   - แผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย (ยุทธศาสตร์การพัฒนา, เป้าประสงค์หลัก)
   - โครงสร้างองค์กรและการบริหาร
   - รายชื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภาวิชาการ และคณะผู้บริหารชุดปัจจุบัน

- การจัดการศึกษา
- หลักสูตร และสาขาวิชาที่เปิดสอน
- นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา
- จำนวนอาจารย์ และบุคลากร
- งบประมาณ และอาคารสถานที่
- เอกลักษณ์หรือวัฒนธรรมของสถาบัน
- ผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผลการประเมินปีที่ผ่านมา
- องค์กรและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ความเป็นมาของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

3.3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์ และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

- องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
- องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ
- องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)”
- องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

และตารางสรุปผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ ตารางสรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ และตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ และสรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ดังนี้

- ตารางที่ ส 1. สรุปผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ
- ตารางที่ ส 2. สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ
- ตารางที่ ส 3. สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา
- ตารางที่ ส 4. สรุปผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ
- ตารางที่ ส 5. สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
- ตารางที่ ส 6. สรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา

3.4) สรุปจุดเด่น - แนวทางการเสริมจุดเด่น และจุดด้อย - ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา จำแนกตามองค์ประกอบ วิธีปฏิบัติที่ดี/นวัตกรรม (ถ้ามี) แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

3.5) ข้อมูลที่ต้องการนำเสนอประกอบการรายงาน (ภาคผนวก)

- ข้อมูลประกอบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้
- ข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set (CDS)
- คณะกรรมการและคณะทำงานที่รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
- กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- วิธีการคำนวณค่า จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)
- จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน
- จำนวนอาจารย์ประจำและเทียบเท่า ประจำปีงบประมาณและปีการศึกษา ฯลฯ

4) การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยได้ทราบถึงสถานะของตนเองว่ามีจุดเด่น - จุดด้อย อย่างไรบ้าง และนำผลที่ได้ไปพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยต่อไป

5) เสนอรายงานต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา และสภาวิชาการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ

6) เสนอรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7) มหาวิทยาลัยนำผลประเมินไปใช้กำหนดแนวทางในการเสริมจุดเด่น และแนวทางแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาตามตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปสู่การวางแผนนโยบายและพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาต่อไป

5.3 การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)

มหาวิทยาลัยแจ้งรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) โดยเตรียมความพร้อมรับการประเมินฯ ดังนี้

- จัดเก็บข้อมูลให้ง่ายต่อการตรวจสอบ ประเมิน เปรียบเทียบ และสามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้
- มีการเพิ่มพูนทักษะด้านการประเมินคุณภาพภายใน
- มีกลไกในการติดตาม เพื่อให้มีการนำผลการ feedback มาวิเคราะห์และปรับปรุง เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 4
ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ

1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ของ สกอ.

1.1 หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา มีหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ

1) ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2) ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา

3) ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ผลผลิตและผลลัพธ์จะมีทั้งที่ สกอ. พัฒนาขึ้น และตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ เพื่อความเชื่อมโยงและความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมินภายนอกของ สมศ.

4) ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

5) จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

6) เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค 1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค 2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก ตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2 วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1.2.1 ศึกษากฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
2) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
3) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9) มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

1.2.2 วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ 1.2.1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้สามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้ครบทุกมาตรฐาน

1.2.3 กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพ ทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา และทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2.4 ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม

1.2.5 กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการ

ดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 กำหนดร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.51}{100} \times 5 = 3.78$$

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดร้อยละ 85 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 34.62

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{34.62}{85} \times 5 = 2.04$$

ตัวอย่างที่ 3 กำหนดค่าเฉลี่ยคือ จำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย 200,000 บาท เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานได้ 152,500.35 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{152,500.35}{200,000} \times 5 = 3.81$$

ตัวอย่างที่ 4 กำหนดร้อยละ 90 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 92.08

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{92.08}{90} \times 5 = 5$$

<u>หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน</u> สรุปได้ดังนี้

1) ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5

2) ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ}}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้นั้น ๆ}} \times 5$$

<u>ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม</u>

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

72.364 เป็น 72.36

3.975 เป็น 3.98

1.2.6 กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ได้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

1.2.7 **<u>การคำนวณผลการประเมิน</u>**

1) **<u>รายองค์ประกอบ</u>** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบมารวมกัน หารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดในองค์ประกอบนั้น จะเป็นคะแนนเฉลี่ยรายองค์ประกอบ
2) **<u>ภาพรวม</u>** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบมารวมกัน หารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของทุกองค์ประกอบ จะเป็นคะแนนเฉลี่ยในภาพรวม

2. คำชี้แจงอื่น ๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ

2) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา สำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้หน่วยงานพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้างและระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารของสถาบัน อาจปรับเป็นการประเมินคณะกรรมการประจำสำนักวิชาและผู้บริหารของสำนักวิชา เป็นต้น

3) การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษา ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 และตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มหาวิทยาลัยเลือกประเมินตามปีงบประมาณ ซึ่งจะต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ พ.ศ. ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน สำหรับตัวบ่งชี้ของ สมศ. ให้ใช้รอบปีตามที่ สมศ. กำหนด

4) อาจารย์ประจำ หมายถึง พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัยประจำ หมายถึง พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้ (จัดเรียงตามตัวอักษร)

กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีทำงานที่ดีที่สุด เพื่อให้สถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ ภารกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในกรอบระยะเวลาที่ต้องการ (คำนิยามของ สมศ.)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ หมายถึง มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพของผู้เรียนในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ (คำนิยามของ สมศ.)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2552 ต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
2) ด้านความรู้
3) ด้านทักษะทางปัญญา
4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย (คำนิยามของ สมศ.)

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ หมายถึง มาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้คุณภาพซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งกำหนดโดยต้นสังกัด (สกอ.) หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพการศึกษา อาทิ สมศ. ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินคุณภาพมีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (คำนิยามของ สกอ.)

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงงานหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้น ๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษาไทยหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น[1]

[1] ดูเพิ่มเติม “รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547” .

1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
3) การเรียนรู้แบบสรรคนิยม (Constructivism)
4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research–based Learning)
7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)
(คำนิยามของ สกอ.)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization-Wide Goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ (คำนิยามของ สกอ.)

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ (คำนิยามของ สกอ.)

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ (คำนิยามของ สกอ.)

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบัน หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ (คำนิยามของ สกอ.)

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (คำนิยามของ สกอ.)

คุณธรรม หมายถึง คุณค่า ประโยชน์ ความดีงาม ซึ่งใช้เป็นเครื่องประคับประคองใจให้เกลียดความชั่ว กลัวบาป ใฝ่ความดี และกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกผิดชอบ ชั่วดี เกิดจิตสำนึกที่ดี ทำให้สังคมเกิดความสงบสุข (คำนิยามของ สมศ.)

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ (คำนิยามของ สกอ.)

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม (คำนิยามของ สมศ.)

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 (คำนิยามของ สมศ.)

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 (คำนิยามของ สมศ.)

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ. (คำนิยามของ สมศ.)

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ. (คำนิยามของ สมศ.)

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ (คำนิยามของ สกอ.)

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการ

พัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรมประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรม และงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ (คำนิยามของ สมศ.)

การประเมินงานสร้างสรรค์

1. ประเมินในมิติการเผยแพร่ มิใช่ประเมินคุณภาพตัวผลงาน การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ต้องผ่านการรับรองหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ หรือนักวิชาชีพ โดยมีระดับเกณฑ์การประเมินตามที่ สมศ. กำหนด
2. ระดับเกณฑ์การประเมินการเผยแพร่ ใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานเดียวกันทุกสาขาวิชา ถึงแม้ผลงานสร้างสรรค์จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามสาขาวิชา เช่น ขนาดผลงาน งบประมาณ เวลาการทำงาน จำนวนผู้ร่วมงาน วิธีการจัดการเผยแพร่ หรือประโยชน์ที่ได้รับ
3. การประเมินในมิติการแผยแพร่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สร้างผลงานสร้างสรรค์ ได้รับการประเมินผลงานมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีกำลังใจสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งยังเป็นการให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ เหมือนกับเป็นการเผยแพร่งานวิชาการทางการสร้างสรรค์ให้กว้างขึ้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่าง ๆ อาทิ งานศิลปะ ดนตรี การแสดงที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ อย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงานก่อนการเผยแพร่ ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ (คำนิยามของ สมศ.)

แหล่งเผยแพร่ หมายถึง สถานที่สำหรับการแผยแพร่ที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยการจัดแสดงนิทรรศการหรือจัดการแสดง ซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะ ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้ (คำนิยามของ สมศ.)

1) ต้องเป็นหอศิลป์ระดับสถานศึกษา
2) หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคม จะต้องเป็นสถานที่จัดแสดงงานศิลปะโดยเฉพาะ และมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์ หรือดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ
3) แหล่งแผยแพร่ระดับนานาชาติ ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะในระดับนานาชาติ หรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะระหว่างประเทศ
4) คณะกรรมการพิจารณาการกลั่นกรองงานสร้างสรรค์ ไม่ต่ำกว่า 3 คน โดยมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหรือนักวิชาการที่ยอมรับที่สาขาวิชานั้น ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

5) ศิลปะที่ไม่ต้องการแสดงในหอศิลป์ จะต้องมีหลักฐานที่แสดงกิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพของงานที่แสดง พร้อมเอกสารโครงงาน แผนงาน และการประเมินผล โดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาไม่ต่ำกว่า 3 คน ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงงานวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (คำนิยามของ สมศ.)

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้ (คำนิยามของ สมศ.)

1) การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น
2) การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น
3) การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น
4) การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ (คำนิยามของ สมศ.)

ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า (คำนิยามของ สมศ.)

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **บทความวิชาการ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน (คำนิยามของ สมศ.)
- **ตำรา** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา (คำนิยามของ สมศ.)
- **หนังสือ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวเนื่อง (คำนิยามของ สมศ.)

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา (คำนิยามของ สมศ.)

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา (คำนิยามของ สมศ.)

จรรยาบรรณนักวิจัย[2] หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

[2] ดูเพิ่มเติม “จรรยาบรรณนักวิจัย” สภาวิจัยแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ
(คำนิยามของ สกอ.)

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภาสถาบันกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการ คือ

1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ

1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
8) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ
9) จรรยาบรรณต่อประชาชน
10) จรรยาบรรณต่อสังคม

(คำนิยามของ สกอ.)

ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปร หรือค่าที่สังเกตได้ ซึ่งบ่งบอกสถานภาพหรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานที่สามารถวัดและสังเกตได้ เพื่อบอกสภาพทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในประเด็นที่ต้องการ (คำนิยามของ สมศ.) และอีกความหมายหนึ่งหากเป็นการประกันคุณภาพภายในของ สกอ. ตัวบ่งชี้ เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการ ของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่

1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ
2) การผลิตบัณฑิต
3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

4) การวิจัย

5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม

6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

7) การบริหารและการจัดการ

8) การเงินและงบประมาณ

9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้น ๆ ได้ทั้งหมด

(คำนิยามของ สกอ.)

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย (คำนิยามของ สกอ.)

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค
- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค
- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

(คำนิยามของ สกอ.)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i C_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญานั้น ๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ (คำนิยามของ สกอ.)

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ (คำนิยามของ สกอ.)

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสารเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (คำนิยามของ สกอ.)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่าง ๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์การที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎระเบียบ องค์การที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ (คำนิยามของ สกอ.)

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันควรคลอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี (คำนิยามของ สกอ.)

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลัก

หรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน (คำนิยามของ สกอ.)

พระราชบัญญัติการศึกษา หมายถึง กฎหมายว่าด้วยการศึกษา ครอบคลุมหลักการและความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบบแนวทางการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการ กระบวนการเรียนการสอน บุคลากรและทรัพยากร มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (คำนิยามของ สมศ.)

พันธกิจของสถาบัน หมายถึง การนำความรู้ประสบการณ์จากการบริหารวิชาการ มาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย ซึ่งสามารถวัดได้และเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ประสิทธิผลของการให้บริการวิชาการนั้นจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมาย (คำนิยามของ สมศ.)

ภารกิจ หมายถึง ขอบเขตของงาน หรือบทบาทหน้าที่ซึ่งองค์กรต้องทำในลักษณะอาณัติ (Mandate) เพื่อให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ (คำนิยามของ สมศ.)

ภารกิจของสถาบัน หมายถึง หน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ และเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำเพื่อให้บรรลุซึ่งพันธกิจ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ อาจกล่าวได้ว่าภารกิจเป็นกลุ่มกิจกรรมที่ทำให้หน้าที่ต้องกระทำบรรลุผลสำเร็จตามพันธกิจที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น การกำหนดภารกิจต้องดำเนินการให้สอดคล้องและครอบคลุมขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงาน โดยคำนึงถึงโครงสร้างและหน้าที่ขององค์การตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (คำนิยามของ สมศ.)

มาตรการ หมายถึง ข้อตกลงที่จะทำร่วมกัน โดยตั้งเป็นกฎระเบียบหรือกฎหมาย เช่น มาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษา (คำนิยามของ สมศ.)

รายงานประจำปี หมายถึง รายงานสัมฤทธิผลการดำเนินงานในรอบปีของสถานศึกษาซึ่งถือว่าเป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่สถานศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีความสอดคล้อง สามารถรองรับและใช้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกได้ (คำนิยามของ สมศ.)

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน (คำนิยามของ สกอ.)

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน (คำนิยามของ สกอ.)

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผล รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป (คำนิยามของ สกอ.)

รวมบริการ ประสานภารกิจ เป็นแนวคิดในการมุ่งใช้ทรัพยากรทุกประเภทและความชำนาญการร่วมกัน ดังนั้น มทส. จึง***กำหนดให้หน่วยงานที่มีภารกิจเหมือนกันมีเพียงหน่วยเดียว*** โดยให้บริการแบบรวมศูนย์ เพื่อลดขั้นตอนการทำงานหรือลดระยะเวลาในการทำงาน อันก่อให้เกิดความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น ส่วนพัสดุ ส่วนการเงินและบัญชี ส่วนอาคารสถานที่ อาคารเรียนรวม อาคารเครื่องมือ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด และกิจการนักศึกษา เป็นต้น ดังนั้น **"รวมบริการ ประสานภารกิจ"** จึงมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ (คำนิยามของ มทส.)

1) ลดขั้นตอนการทำงานหรือลดระยะเวลาในการทำงาน (ประสิทธิภาพ)
2) ความประหยัด คุ้มค่า (ประหยัด)
3) เกิดประโยชน์สูงสุด (ประสิทธิผล)

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสามารถของระบบรวมบริการ ประสานภารกิจที่พิจารณาจากสัดส่วนของผลงานต่อเวลา หรือผลงานต่อจำนวนพนักงาน หรือผลงานต่อเงินที่ใช้ เช่น ประสิทธิภาพสูง หมายถึง ผลงานเท่ากันแต่ใช้คนที่น้อยกว่า หรือใช้เวลาที่น้อยกว่า หรือใช้งบประมาณที่น้อยกว่า โดยสามารถวัดได้จากการที่บุคลากรในหน่วยงานให้บริการมีความเต็มใจและกระตือรือร้นให้บริการ มีความเข้าใจหลักการรวมบริการ ประสานภารกิจ เป็นอย่างดี สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ รวมทั้งการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการภายในระบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ทำให้หลักการบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) ทำให้การให้บริการ มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขั้นตอนและกระบวนการเพื่อขอรับบริการสั้นและไม่สลับซับซ้อนก่อให้เกิดการใช้งบประมาณ/ ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ มีการร่วมใช้ทรัพยากรระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพ และไม่ซ้ำซ้อน มีการพัฒนาประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เช่น การจัดทำระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เป็นต้น (คำนิยามของ มทส.)

ประหยัด (Economy) หมายถึง ความสามารถของระบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ในการใช้ทรัพยากรทางการบริหาร ได้อย่างคุ้มค่าทั้งด้านพนักงาน ด้านอาคารสถานที่ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการเงินและอื่น ๆ โดยวัดได้จากผู้ให้บริการมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ กระบวนการดำเนินงานมีผู้รับผิดชอบชัดเจน โปร่งใส และตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ก่อให้เกิดการใช้งบประมาณ/ทรัพยากร อย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งหน่วยงานให้บริการมีการปรับปรุงระบบการทำงานในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการประหยัด (คำนิยามของ มทส.)

ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ความสามารถของระบบรวมบริการ ประสานภารกิจปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่าง ๆ ให้บริการโดยตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างครบถ้วน เสมอภาค และเป็นธรรม วัดได้จากผู้ให้บริการมีความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง และของผู้รับบริการ ตลอดจนความเชื่อมโยงในภาพรวมทั้งระบบของมหาวิทยาลัย กระบวนการภายในของหน่วยงานสามารถให้บริการโดยมีช่องทางให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะรวมทั้งมีการปรับปรุงการทำงานอย่าง

สม่ำเสมอ ทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจตอบสนองจุดมุ่งหมายที่เป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ได้เป็นอย่างดี มีความเสมอภาคในการให้บริการ เพราะมีการวิเคราะห์และมีการวางแผนการใช้งบประมาณ/ ทรัพยากร ร่วมกันระหว่างหน่วยงาน และหน่วยงานให้บริการมีบุคลากรที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้มีทัศนคติที่ดี มีคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงาน มีความสุขในการปฏิบัติงาน และให้ความสำคัญกับหลักการบริหารจัดการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” (คำนิยามของ มทส.)

ลิขสิทธิ์ หมายถึง ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับจดสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่มโดยการใช้สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 หมวด 1 มาตรา 6 ได้ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภท ได้แก่

1) งานวรรณกรรม (หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ คำปราศรัยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
2) งานนาฏกรรม (ท่ารำ ท่าเต้น ฯลฯ)
3) งานศิลปกรรม (จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ศิลปะประยุกต์ ฯลฯ)
4) งานดนตรีกรรม (ทำนอง ทำนองและเนื้อร้อง ฯลฯ)
5) งานสิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดี)
6) งานโสตทัศนวัสดุ (วีซีดี ดีวีดี ที่มีภาพหรือมีทั้งภาพและเสียง)
7) งานภาพยนตร์
8) งานเผยแพร่เสียงแพร่ภาพ
9) งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

(คำนิยามของ สมศ.)

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ หรือวารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) (คำนิยามของ สกอ.)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ (คำนิยามของ สกอ.)

วิสัยทัศน์ หมายถึง ความคาดหวังในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเป็น โดยกำหนดทิศทางอย่างชัดเจน (คำนิยามของ สมศ.)

วัฒนธรรมคุณภาพ หมายถึง จิตสำนึกและการสร้างคุณค่าสู่ตนเอง สร้างคนคุณภาพนำไปสู่ชุมชนคุณภาพ ทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นวิถีชีวิต ตามวิสัยทัศน์การบริหาร สมศ. พ.ศ. 2553 คือ "นำคุณภาพสู่ตน สร้างคนคุณภาพ คุณภาพปัจเจกชน สู่ชุมชนคุณภาพ คุณค่าต้องหมั่นทำ สร้างวัฒนธรรมคุณภาพ" (คำนิยามของ สมศ.)

สิทธิบัตร หมายถึง หนังสือสำคัญที่คุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประการหนึ่ง ที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบเพื่อให้ได้สิ่งของ เครื่องใช้หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เราใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การประดิษฐ์รถยนต์ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือการออกแบบที่ไม่ซ้ำของเดิม เป็นต้น (คำนิยามของ สมศ.)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (คำนิยามของ สกอ.)

หลักธรรมาภิบาล[3] หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น (คำนิยามของ สกอ.)

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้[4]

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

[3] ดูเพิ่มเติม "คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี" สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

[4] ดูเพิ่มเติม "คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)" สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

ศิลปะและวัฒนธรรม

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อมและสังคม เพื่อพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (คำนิยามของ สมศ.)

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ความคิด ทัศนคติ และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่พึ่งของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้ (คำนิยามของ สมศ.)

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคมในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยีระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข (คำนิยามของ สมศ.)

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ที่งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการดำรงรักษ์สืบต่อไป (คำนิยามของ สมศ.)

สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก (คำนิยามของ สมศ.)

สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย (คำนิยามของ สมศ.)

สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (คำนิยามของ สมศ.)

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย (คำนิยามของ สกอ.)

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย (คำนิยามของ สกอ.)

องค์ประกอบคุณภาพ หมายถึง ปัจจัยหลักในการดำเนินงานของสถาบันที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ปรัชญา ปณิธาน ภารกิจ และวัตถุประสงค์ การเรียนการสอน การพัฒนาและสนับสนุนนักศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่ชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การบริการและการจัดการ การเงินและงบประมาณ และการประกันคุณภาพ (คำนิยามของ สมศ.)

อัตลักษณ์ หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย (คำนิยามของ สมศ.)

อนุสิทธิบัตร หมายถึง เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้น เช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แต่แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย ซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนัก (คำนิยามของ สมศ.)

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถาบัน (คำนิยามของ สมศ.)

4. ประวัติความเป็นมาของการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย

1. **ปีการศึกษา 2541** : มหาวิทยาลัยได้จัดทำประกันคุณภาพการศึกษา โดยอิงกับภารกิจด้านการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นหลัก ประกอบด้วย **13 ปัจจัย 48 ตัวชี้วัด**
2. **ปีการศึกษา 2547** : มหาวิทยาลัยได้ปรับตัวชี้วัด โดยเพิ่มตัวชี้วัดตามภารกิจการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย **13 ปัจจัย 37 ตัวชี้วัด**
3. **ปีการศึกษา 2549** : มหาวิทยาลัยได้ปรับตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 2 (ปีการศึกษา 2548) ประกอบด้วย **11 ปัจจัย 47 ตัวชี้วัด**
4. **ปีการศึกษา 2550** : มหาวิทยาลัยได้ปรับตัวบ่งชี้ ให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ *ยกเว้นตัวบ่งชี้เฉพาะของกลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม และกลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม* (จำนวน 41 ตัวบ่งชี้) และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ **รวมองค์ประกอบคุณภาพทั้งหมด 9 ด้าน 46 ตัวบ่งชี้**
5. **ปีการศึกษา 2551** : มหาวิทยาลัยได้ปรับตัวบ่งชี้ โดยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 41 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ (5 ตัวบ่งชี้เดิม + 4 ตัวบ่งชี้ที่ปรับใหม่) โดยมหาวิทยาลัยได้เพิ่มตัวบ่งชี้ตามภารกิจการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ **รวมทั้งหมด 10 องค์ประกอบ 50 ตัวบ่งชี้**
6. **ปีการศึกษา 2552** : มหาวิทยาลัยได้ปรับตัวบ่งชี้ โดยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 41 ตัวบ่งชี้ โดย สกอ. เพิ่มตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ **รวมทั้งหมด 11 องค์ประกอบ 52 ตัวบ่งชี้**
7. **ปีการศึกษา 2553** : มหาวิทยาลัยได้ปรับตัวบ่งชี้ โดยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ปีการศึกษา 2553 ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ **รวมทั้งหมด 11 องค์ประกอบ 34 ตัวบ่งชี้**
8. **ปีการศึกษา 2554** : มหาวิทยาลัยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น input process และตัวบ่งชี้ของ สมศ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น output/outcome เพื่อให้ครอบคลุม input process และ output/outcome นอกจากนี้ยังมีตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ **รวมทั้งหมด 11 องค์ประกอบ 51 ตัวบ่งชี้**
9. **ปีการศึกษา 2556** : มหาวิทยาลัยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น input process และตัวบ่งชี้ของ สมศ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น output/outcome เพื่อให้ครอบคลุม input process และ output/outcome และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ **รวมทั้งหมด 10 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้**

   หมายเหตุ : จากการประสานงานกับ สกอ. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ไม่ต้องรายงานผลการดำเนินงาน

5. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

มหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้ ของ สกอ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ ของ สมศ. ทุกตัวบ่งชี้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ **รวมทั้งหมด 10 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้** ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.1 (จากการประสานงานกับ สกอ. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ตัวบ่งชี้ตามนโยบายรัฐบาล“สถานศึกษา 3 ดี (3D)” จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ไม่ต้องรายงานผลการดำเนินงาน)

ตารางที่ 4.1 สรุปตัวบ่งชี้สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน ปีการศึกษา 2554

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	หน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล
ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (3 ตัวบ่งชี้)				
1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	กระบวนการ	ปีงบประมาณ	ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน
สมศ. 16	*ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา, ส่วนส่งเสริมวิชาการ, ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ และฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/ สถานพัฒนาคณาจารย์*
	สมศ. 16.1 *ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์*			
	สมศ. 16.2 *ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวางแผน/ส่วนแผนงาน*
สมศ. 17	*ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวางแผน/ส่วนแผนงาน*
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้)				
2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา และส่วนส่งเสริมวิชาการ
2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ปัจจัยนำเข้า	ปีการศึกษา	ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่
2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ปัจจัยนำเข้า	ปีการศึกษา	ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่
2.4	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/ สถานพัฒนาคณาจารย์ - ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	หน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล
ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้			
2.5	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ปัจจัยนำเข้า	ปีการศึกษา	- ฝ่ายวิชาการฯ (ศูนย์บริการการศึกษา, ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ฯ และศูนย์ปฏิบัติการทางการแพทย์ฯ) - ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ (ศูนย์บรรณสารฯ) - ฝ่ายวางแผน (ศูนย์คอมพิวเตอร์) - ฝ่ายกิจการนักศึกษา (ส่วนกิจการนักศึกษา, สถานกีฬาและสุขภาพ - ฝ่ายบริหาร (ส่วนอาคารสถานที่)
2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายวิชาการฯ (สำนักวิชา) - ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ (ศูนย์บรรณสารฯ, ศูนย์นวัตกรรมฯ และสถานพัฒนาคณาจารย์) - ฝ่ายวางแผน (ศูนย์คอมพิวเตอร์)
2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา - ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา
2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	ผลผลิต	ปีการศึกษา	- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา - ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา
2.9	**ร้อยละการพ้นสถานภาพเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาต่อรุ่น★** **ก. ระดับปริญญาตรี** **ข. ระดับบัณฑิตศึกษา**	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ/ ศูนย์บริการการศึกษา
2.10	**ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น ★**	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ/ ศูนย์บริการการศึกษา
2.11	**คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา ★** **ก. ระดับปริญญาตรี** **ข. ระดับบัณฑิตศึกษา**	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ/ ศูนย์บริการการศึกษา
สมศ. 1	*บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระใน 1 ปี*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน*
สมศ. 2	*คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน*

<u>หมายเหตุ</u> : ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ มทส. เพิ่มเติม

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	หน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล
ตัวบ่งชี้ที่	**ชื่อตัวบ่งชี้**			
สมศ. 3	*ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา*
สมศ. 4	*ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา*
สมศ. 14	*การพัฒนาคณาจารย์*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่*
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2 ตัวบ่งชี้)				
3.1	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา - ฝ่ายวิชาการฯ/สำนักวิชา - ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ ศูนย์สหกิจศึกษาฯ - สมาคมเทคโนโลยีสุรนารี
3.2	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (6 ตัวบ่งชี้)				
4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ/ สถาบันวิจัยและพัฒนา
4.2	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ/ สถาบันวิจัยและพัฒนา
4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	ปัจจัยนำเข้า	ปีงบประมาณ	ฝ่ายวิชาการฯ/ สถาบันวิจัยและพัฒนา
สมศ. 5	*งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่*	*ผลผลิต*	*ปีปฏิทิน*	ฝ่ายวิชาการฯ/สำนักวิชา และสถาบันวิจัยและพัฒนา
สมศ. 6	*งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	ฝ่ายวิชาการฯ/สำนักวิชา และสถาบันวิจัยและพัฒนา
<u>หมายเหตุ</u> : ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5 และ 6 ผลงานในภาพรวมมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความซ้ำซ้อนของผลงาน				
สมศ. 7	*ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	หน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล
ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5 ตัวบ่งชี้)				
5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา - ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี
5.2	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา - ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี
สมศ. 8	*ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา*
สมศ. 9	*ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข็มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี*
สมศ. 18	*ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ* ***สมศ. 18.1*** *ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี*
	สมศ. 18.2 *ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี*
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3 ตัวบ่งชี้)				
6.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	กระบวนการ	ปีการศึกษา	- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา - ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา
สมศ. 10	*การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะวัฒนธรรม*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา* *- ฝ่ายวิชาการฯ/ สำนักวิชา*
สมศ. 11	*การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา,* *- ฝ่ายวิชาการฯ/สำนักวิชา* *- ฝ่ายบริหาร/ส่วนอาคารสถานที่* *- สโมสรเทคโนโลยีสุรนารี*

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	หน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล
ตัวบ่งชี้ที่	**ชื่อตัวบ่งชี้**			
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้)				
7.1	ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/สำนักงานกิจการสภา มทส.
7.2	การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายวางแผน/ส่วนแผนงาน
7.3	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ก. การบริหารจัดการ	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายวางแผน/สถานส่งเสริมและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (SUT-MIS)
	ข. การเรียนการสอน			- ฝ่ายวิชาการฯ/ ศูนย์บริการการศึกษา - ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ (ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา และศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา)
	ค. การวิจัย			ฝ่ายวิชาการฯ/สถาบันวิจัยและพัฒนา
	ง. การเงิน			ฝ่ายบริหาร/ส่วนการเงินและบัญชี
7.4	ระบบบริหารความเสี่ยง	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายบริหารและหน่วยตรวจสอบภายใน
7.5	**ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ★**	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายบริหาร/ส่วนสารบรรณและนิติการ
สมศ. 12	*การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถาบัน*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/สำนักงานสภา มทส.*
สมศ. 13	*การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน*	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/สำนักงานสภา มทส.*
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (1 ตัวบ่งชี้)				
8.1	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	กระบวนการ	ปีงบประมาณ	- ฝ่ายบริหาร/ส่วนการเงินและบัญชี - ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (2 ตัวบ่งชี้)				
9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายวิชาการฯ /ส่วนส่งเสริมวิชาการ
สมศ. 15	*ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด* ***(ตัวบ่งชี้นี้จะไม่นำมาคิดคำนวณ)***	*ผลผลิต*	*ปีการศึกษา*	*ฝ่ายวิชาการฯ /ส่วนส่งเสริมวิชาการ*

หมายเหตุ : ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ มทส. เพิ่มเติม

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	การเก็บรวบรวมข้อมูล	หน่วยงานที่เป็นผู้ให้ข้อมูล
ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล "สถานศึกษา 3 ดี (3D)" (2 ตัวบ่งชี้) **				
10.1	การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D) **	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา / ส่วนกิจการนักศึกษา
10.2	ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D) **	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา / ส่วนกิจการนักศึกษา
องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ★ (4 ตัวบ่งชี้)				
11.1	**มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ★**	กระบวนการ	ปีการศึกษา	ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี
11.2	**ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ ★**	ปัจจัยนำเข้า	ปีการศึกษา	ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี
11.3	**ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ ★**	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี
11.4	**ความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ★**	ผลผลิต	ปีการศึกษา	ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ เทคโนธานี

หมายเหตุ : 1. ★ หมายถึง องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้ที่ มทส. เพิ่มเติม จำนวน 8 ตัวบ่งชี้

2. ** จากการประสานกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ข้อมูลว่า ในองค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล "สถานศึกษา 3 ดี (3D) ทั้ง 2 ตัวบ่งชี้นี้ ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ รวมทั้งไม่ต้องบันทึกข้อมูลดังกล่าวผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของ สกอ. (CHE QA Online Systems) ด้วย

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

สถาบันแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกัน ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ [1 (สกอ.) + 3 (สมศ.)] คือ

1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

สมศ. ที่ 16 ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

สมศ. ที่ 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

สมศ. ที่ 16.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

สมศ. ที่ 17 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สังคมส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ในการดำเนินพันธกิจหลักแต่ละด้านจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถาบันแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ รวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

พันธกิจของมหาวิทยาลัย มี 5 พันธกิจ ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัย โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551 - 2554)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 5 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 5 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16 : ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : **อัตลักษณ์** หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16.1 : ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/สำนักวิชา/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ : 1. สำนักวิชาและสถาบันมีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของสำนักวิชา และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน :

1. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยสำนักวิชาที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับสำนักวิชา

แหล่งที่มา : - ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา, ส่วนส่งเสริมวิชาการ
- ฝ่ายพัฒนาการสอนและสนับสนุนการเรียนรู้/ ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ, สถานพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16.2 : ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกสำนักวิชา อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน
4. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

หมายเหตุ : **"1 สถาบัน 1 อัตลักษณ์"** โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย โดย

1. สำนักวิชาและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. สำนักวิชาจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของสำนักวิชาและแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน :

1. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยสำนักวิชาที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับสำนักวิชา

แหล่งที่มา : ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 17 : **ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : **เอกลักษณ์** หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/สำนักวิชา/สถาบัน มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่

กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการยอมรับ

4. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ :
1. เอกลักษณ์ของสำนักวิชาอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับเอกลักษณ์ของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. สำนักวิชาจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่สำนักวิชาดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของสำนักวิชาและแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน :
1. กรณีที่สำนักวิชากำหนดเอกลักษณ์เหมือนกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยสำนักวิชาที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่สำนักวิชากำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับสำนักวิชา

แหล่งที่มา : ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กระทรวงศึกษาธิการ
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ [8 (สกอ.) + 3 (มทส.) + 5 (สมศ.)] คือ

2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
2.9 ร้อยละการพ้นสถานภาพเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาต่อรุ่น
   ก. ระดับปริญญาตรี
   ข. ระดับบัณฑิตศึกษา
2.10 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น
2.11 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา
   ก. ระดับปริญญาตรี
   ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

สมศ. ที่ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระใน 1 ปี
สมศ. ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
สมศ. ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
สมศ. ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
สมศ. ที่ 14 การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : **ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก 1) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย
   (**หมายเหตุ** : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)
4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร
5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างสถาบันกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา **(เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ค2)**
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา **(เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)**
8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา **(เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)**

หมายเหตุ **:**

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่งดรับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว
2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนักศึกษาในปีการศึกษานั้น ๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง
3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 ค2 และ ง

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : **อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถ**เลือกใช้**เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 **หรือ**

2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ

2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 6 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป หรือ

2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

<u>หมายเหตุ</u> :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

<u>แหล่งที่มา</u> : ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
[ใช้ข้อมูลพื้นฐานร่วมกันกับตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14 : การพัฒนาคณาจารย์ (ผลผลิต)]

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถ**เลือกใช้**เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป **หรือ**
2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ
2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

3. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

4. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

แหล่งที่มา : ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : **ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่น ๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายพัฒนาการสอนและสนับสนุนการเรียนรู้/ สถานพัฒนาคณาจารย์ และฝ่ายบริหาร/ส่วนการเจ้าหน้าที่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : **ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นับรวม notebook และ mobile device ต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

แหล่งที่มา :
- ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ ศูนย์บริการการศึกษา, ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และศูนย์ปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข
- ฝ่ายพัฒนาการสอนและสนับสนุนการเรียนรู้/ ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา
- ฝ่ายวางแผน/ ศูนย์คอมพิวเตอร์
- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา และสถานกีฬาและสุขภาพ
- ฝ่ายบริหาร/ ส่วนอาคารสถานที่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือสำนักวิชาจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของมหาวิทยาลัยที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

กรณีที่หลักสูตรยังไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

แหล่งที่มา : - ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา
- ฝ่ายพัฒนาการสอนและสนับสนุนการเรียนรู้/ ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา, ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา, และสถานพัฒนาคณาจารย์
- ฝ่ายวางแผน/ ศูนย์คอมพิวเตอร์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : **ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต**

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>การเก็บรวบรวมข้อมูล</u> : ปีการศึกษา

<u>คำอธิบายตัวบ่งชี้</u> : คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

<u>เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป</u> :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบันหรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ **(เฉพาะกลุ่ม ค 1)**

7. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ **(เฉพาะกลุ่ม ง)**

เกณฑ์การประเมิน :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา และฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับสถาบัน ต้องมีกรรมการภายนอกสถาบันอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ร้อยละการพ้นสถานภาพเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาต่อรุ่น
ก. ระดับปริญญาตรี
ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : จำนวนนักศึกษาที่พ้นสถานภาพเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษานับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนถึงสิ้นภาค 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อดูถึงประสิทธิผลในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิชาการที่ทางสถาบันให้กับนักศึกษา และอาจชี้ถึงคุณภาพการเรียนการสอน

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่พ้นสถานภาพจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษานับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนถึงสิ้นภาค 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา}} \times 100$$

นักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา = นักศึกษาแรกเข้าของสาขาวิชา + นักศึกษาย้ายเข้า - นักศึกษาโอนออก ณ ภาคการศึกษาที่นักศึกษารุ่นปีการศึกษานั้น ๆ จบการศึกษา

เช่น ทำการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2554 ใช้นักศึกษาปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2551 ที่พ้นสถานภาพจากสาเหตุผลการเรียนนับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนสิ้นภาค 3/2554

ระดับบัณฑิตศึกษา การนับจำนวนนักศึกษาพ้นสถานภาพ ให้นับย้อนหลังตามระยะเวลาศึกษาตามเกณฑ์ สกอ. ในแต่ละระดับ คือ

- ระดับปริญญาโท 5 ปี
- ระดับปริญญาเอก 6 ปี

หมายเหตุ : ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้จำแนกตามจำนวนนักศึกษาที่พ้นสถานภาพทุกสาเหตุ

เกณฑ์การประเมิน :

ก. ระดับปริญญาตรี

กำหนดให้ การพ้นสถานภาพ ร้อยละ 17 ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

สมการที่ใช้ในการคำนวณ คือ $y = 5$ กรณี $0 \le x \le 5$
$y = (20/3) - (1/3)x$ กรณี $5 < x < 17$
$y = 1$ กรณี $x \ge 17$

ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

กำหนดให้ การพ้นสถานภาพ ร้อยละ 5 ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
ร้อยละ 0 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

สมการที่ใช้ในการคำนวณ คือ $y = 5$ กรณี $x = 0$
$y = 5 - (4/5)x$ กรณี $0 < x < 5$
$y = 1$ กรณี $x \ge 5$

โดย y คือ คะแนนผลการประเมิน
และ x คือ ร้อยละของการพ้นสถานภาพของ นศ. เนื่องจากผลการเรียน

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ ศูนย์บริการการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : **ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในภาคการศึกษาที่ 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อดูถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชาและประสิทธิผลของการสนับสนุนนักศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษารุ่นที่สำเร็จการศึกษาภายในภาคการศึกษาที่ 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา}} \times 100$$

นักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา = นักศึกษาแรกเข้าของสาขาวิชา + นักศึกษาย้ายเข้า - นักศึกษาโอนออก ณ ภาคการศึกษาที่นักศึกษารุ่นปีการศึกษานั้น ๆ จบการศึกษา
เช่น ทำการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2554 ใช้ข้อมูลของนักศึกษาปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2551 ที่สำเร็จการศึกษา นับจนสิ้นภาค 3/2554

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
น้อยกว่าร้อยละ 40	ร้อยละ 40 - 49	ร้อยละ 50 - 59	ร้อยละ 60 - 69	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ ศูนย์บริการการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 : คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา
ก. ระดับปริญญาตรี
ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ค่าเฉลี่ยแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา โดยเฉลี่ยจากแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษาทุกคน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา เพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนของนักศึกษา ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักศึกษาทุกคน}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ก. ระดับปริญญาตรี

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ต่ำกว่า 2.00	2.00 - 2.24	2.25 - 2.49	2.50 - 2.75	สูงกว่า 2.75

ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ต่ำกว่า 3.00	3.00 - 3.24	3.25 - 3.49	3.50 - 3.75	สูงกว่า 3.75

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ ศูนย์บริการการศึกษา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1 : **บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ : ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกสำนักวิชา กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

แหล่งที่มา : ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2 : **คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกสำนักวิชา อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่าง ๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดย สมศ.

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

4. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

แหล่งที่มา : ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3 : **ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับสำนักวิชา และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer Review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

<u>วิธีการคำนวณ</u> :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

<u>หมายเหตุ</u> : นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

<u>เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก</u> :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (Proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการแผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

<u>ข้อมูลประกอบการประเมิน</u> :

1. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

<u>แหล่งที่มา</u> : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4 : **ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

<u>วิธีการคำนวณ</u> :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

<u>เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก</u> :

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ ระดับนานาชาติ หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. ✪
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus ✪

✪ ปรับตามสรุปประเด็นคำถาม-คำตอบจากมติ กพอ. ครั้งที่ 3/2555 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2555 และมติคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ 4/2555 ลงวันที่ 24 เมษายน 2555

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการแผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน

<u>ข้อมูลประกอบการประเมิน</u> :

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

<u>แหล่งที่มา</u> : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14 : **การพัฒนาคณาจารย์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก :

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา / ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

วิธีการคำนวณ :

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบประเมิน :

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา
2. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

แหล่งที่มา : ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเจ้าหน้าที่

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ 1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ 2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ 1) คุณธรรม จริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : **ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ :

ในกรณีสำนักวิชาหรือมหาวิทยาลัยที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

แหล่งที่มา :
- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา
- ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา
- ฝ่ายพัฒนาการสอนและสนับสนุนการเรียนรู้/ ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ
- สมาคมเทคโนโลยีสุรนารี

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : **ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภท สำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภท สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
   - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
   - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
   - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม
   - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
   - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ [3 (สกอ.) + 3 (สมศ.)] คือ

4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

สมศ. ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

สมศ. ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

สมศ. ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : **ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
   - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
   - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
   - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
   - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด **(เฉพาะกลุ่ม ข และ ค2)**

เกณฑ์การประเมิน :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

2. **เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการครบ 7 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สถาบันวิจัยและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : **ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร **(เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)**

เกณฑ์การประเมิน :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

2. **เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สถาบันวิจัยและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : **เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ**

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ปัจจัยนำเข้า

<u>การเก็บรวบรวมข้อมูล</u> : ปีงบประมาณ

<u>คำอธิบายตัวบ่งชี้</u> : ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัย คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> : โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1.1 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

1.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

1.3 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. เกณฑ์ประเมินเฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

2.1 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 150,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2.3 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 75,000 บาทขึ้นไปต่อคน

<u>สูตรการคำนวณ</u> :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

<u>สรุปคะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน</u>

- คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกสำนักวิชาในสถาบัน

<u>หมายเหตุ</u> :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีงบประมาณนั้น ๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน

4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย **แต่ไม่**สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

<u>แหล่งที่มา</u> : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สถาบันวิจัยและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

<u>เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก</u> :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ ระดับนานาชาติ หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. ✪
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus ✪

✪ ปรับตามสรุปประเด็นคำถาม-คำตอบจากมติ กพอ. ครั้งที่ 3/2555 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2555 และมติคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ 4/2555 ลงวันที่ 24 เมษายน 2555

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการแผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

<u>วิธีการคำนวณ</u> :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ (สำนักวิชาแพทยศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์)	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร และสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์)	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม)	10

การคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละสำนักวิชามาหาค่าเฉลี่ย

<u>ข้อมูลประกอบการประเมิน</u> :

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา และสถาบันวิจัยและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6 : **งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงงานวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/ การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1) การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2) การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3) การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4) การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรหรือชุมชนภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีการศึกษา ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

<u>วิธีการคำนวณ</u> :

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

<u>ข้อมูลประกอบการประเมิน</u> :

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา และสถาบันวิจัยและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7 : **ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **บทความวิชาการ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน
- **ตำรา** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- **หนังสือ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวเนื่อง

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ 50 ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 ชิ้น

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก :

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถาบันกำหนด
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ [2 (สกอ.) + 3 (สมศ.)] คือ

5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สมศ. ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

สมศ. ที่ 9 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

สมศ. ที่ 18 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ

- ตัวบ่งชี้ที่ 18.1 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน
- ตัวบ่งชี้ที่ 18.2 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : **ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ :

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อที่ 2 และข้อที่ 3

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

แหล่งที่มา : - ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา
- ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : **กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึ่งของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้นั้นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3. ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

แหล่งที่มา : - ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา
- ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8 : **ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : **การให้บริการวิชาการ** หมายถึง การที่สถาบันซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ต้องมีโครงการทั้ง 2 ประเภท <u>ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้ง 2 ประเภท</u> และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/ กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

2. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่ง ๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้

3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมินในระดับสำนักวิชาและระดับสถาบัน

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9 : **ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : **โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน** หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่าง ๆ หรือทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
2. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
4. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคมหรือองค์กร ชุมชนหรือองค์กร

5. **“ต่อเนื่อง”** หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
6. **“ยั่งยืน”** หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
7. **“เข้มแข็ง”** หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ : สำหรับสถาบันที่ได้รับการประเมินปี 2555 เป็นต้นไป สามารถใช้โครงการ/กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาว โดยได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืน เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมศ. จะพิจารณาให้คะแนนล่วงหน้า

แหล่งที่มา : ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18 : **ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ**

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.1 : **ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน**

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.2 : **ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ 2 ประเด็น จากประเด็นชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นที่ชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมที่สถาบันเลือกดำเนินการ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน :

ตัวบ่งชี้ที่ 18.1

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 18.2

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
-	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4-5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน มีบทบาทในการชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
2. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภามหาวิทยาลัยที่สถาบันได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ
3. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ
4. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ
5. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

หมายเหตุ : 1. มาตรการส่งเสริมของสำนักวิชาอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

2. สำนักวิชาจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่สำนักวิชามีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับสำนักวิชา

การคิดคะแนน :

1. กรณีที่สำนักวิชามีการดำเนินงานในประเด็นเดียวกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยสำนักวิชาที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่สำนักวิชามีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับสำนักวิชา

แหล่งที่มา : ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนา องค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ส่วนนิยามของ สมศ. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง สถาบันมีการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับบุคคลและระดับสถาบัน โดยมีระบบและกลไกเป็นหน่วยส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในการส่งเสริมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนา อย่างมีวัฒนธรรมที่สุนทรีย์ เรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการกำกับดูแลและส่งเสริมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ [1 (สกอ.) + 2 (สมศ.)] คือ

6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
สมศ. ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
สมศ. ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : **ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถาบันพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถาบันอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
5. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ สำนักวิชา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 11 : **การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา

2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม

3. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัยและความสวยงาม

4. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ

5. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4

หมายเหตุ : **สะอาด** หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก

สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

แหล่งที่มา :
- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา
- ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/สำนักวิชา
- ฝ่ายบริหาร/ ส่วนอาคารสถานที่
- สโมสรเทคโนโลยีสุรนารี

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
6. เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อสถาบันที่เป็นเลิศ 2009-2010
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551
9. ประกาศทบวงสถาบัน เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ [4 (สกอ.) + 1 (มทส.) +2 (สมศ.)] คือ

7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง
7.5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ”
สมศ. ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถาบัน
สมศ. ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : **ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย คือสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ หากสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. สภามหาวิทยาลัยประเมินผลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

หมายเหตุ : หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ.

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : **การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : **ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันควรมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดรับกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการด้านสารสนเทศ โดยนำคอมพิวเตอร์ และระบบการสื่อสารโทรคมนาคมเข้ามาช่วยในการรับ-ส่ง การรวบรวม และการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างรายงาน ฯลฯ รวมไปถึงเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดระบบการให้บริการ การใช้เงิน และการดูแลข้อมูลด้วย

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบซึ่งรวบรวม และมีการจัดการข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ระบบสารสนเทศ มีหลายประเภท เช่น

1. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร
2. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ
3. ระบบประมวลผลรายวัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

แหล่งที่มา : ก. ระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการ - ฝ่ายวางแผน/ สถานส่งเสริมและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (SUT-MIS)
ข. ระบบสารสนเทศด้านการเรียนการสอน - ฝ่ายวิชาการ/ ศูนย์บริการการศึกษา ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา และศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา
ค. ระบบสารสนเทศด้านการวิจัย - ฝ่ายวิชาการ/ สถาบันวิจัยและพัฒนา
ง. ระบบสารสนเทศด้านการเงิน - ฝ่ายบริหาร/ ส่วนการเงินและบัญชี

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : **ระบบบริหารความเสี่ยง**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบันตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของสถาบัน ตัวอย่างเช่น
   - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
   - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน
   - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
   - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
   - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
   - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
   - อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หมายเหตุ *:*

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของมหาวิทยาลัย อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรภายในสถาบัน ทั้ง ๆ ที่อยู่ในวิสัยที่มหาวิทยาลัยสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของมหาวิทยาลัยในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น
3. มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

** หากมีสำนักวิชาใดสำนักวิชาหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมากจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

แหล่งที่มา : ฝ่ายบริหาร และหน่วยตรวจสอบภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ”

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความพึงพอใจของบุคลากรที่มารับบริการที่มีต่อการบริหารจัดการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” โดยฝ่ายบริหาร ใช้แบบสอบถามถามความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” ในสำนักวิชา ศูนย์/สถาบัน ส่วน และหน่วยงานต่าง ๆ ถามแนวคิดของการบริหารงานแบบรวมบริการ ประสานภารกิจ จำแนกตามมิติความพึงพอใจ ได้แก่ 1) ด้านผู้รับบริการ 2) ด้านกระบวนการภายใน 3) ด้านการเงิน และ 4) ด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้

นิยามศัพท์ของ มทส. :

“รวมบริการ ประสานภารกิจ” เป็นแนวคิดในการมุ่งใช้ทรัพยากรทุกประเภทและความชำนาญการร่วมกัน ดังนั้น มทส. จึง***กำหนดให้หน่วยงานที่มีภารกิจเหมือนกันมีเพียงหน่วยเดียว*** โดยให้บริการแบบรวมศูนย์เพื่อลดขั้นตอนการทำงานหรือลดระยะเวลาในการทำงาน อันก่อให้เกิดความประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น ส่วนพัสดุ ส่วนการเงินและบัญชี ส่วนอาคารสถานที่ อาคารเรียนรวม อาคารเครื่องมือ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด และกิจการนักศึกษา เป็นต้น ดังนั้น **“รวมบริการ ประสานภารกิจ”** จึงมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ลดขั้นตอนการทำงานหรือลดระยะเวลาในการทำงาน (ประสิทธิภาพ)
2. ความประหยัด คุ้มค่า (ประหยัด)
3. เกิดประโยชน์สูงสุด (ประสิทธิผล)

ประสิทธิภาพ (Efficiency)

ความสามารถของระบบรวมบริการ ประสานภารกิจที่พิจารณาจากสัดส่วนของผลงานต่อเวลาหรือ ผลงานต่อจำนวนพนักงาน หรือผลงานต่อเงินที่ใช้ เช่น ประสิทธิภาพสูง หมายถึง ผลงานเท่ากันแต่ใช้คนที่น้อยกว่า หรือใช้เวลาที่น้อยกว่า หรือใช้งบประมาณที่น้อยกว่า โดยสามารถวัดได้จากการที่บุคลากรในหน่วยงานให้บริการมีความเต็มใจและกระตือรือร้นให้บริการ มีความเข้าใจหลักการ **“รวมบริการประสานภารกิจ”** เป็นอย่างดี สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ รวมทั้งการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการภายในระบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ทำให้หลักการบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) ทำให้การให้บริการ มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขั้นตอนและกระบวนการเพื่อขอรับบริการสั้นและไม่สลับซับซ้อนก่อให้เกิดการใช้งบประมาณ/ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ มีการร่วมใช้ทรัพยากรระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพ และไม่ซ้ำซ้อน มีการพัฒนาประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เช่น การจัดทำระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เป็นต้น

ประหยัด (Economy)

ความสามารถของระบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ในการใช้ทรัพยากรทางการบริหาร ได้อย่างคุ้มค่าทั้งด้านพนักงาน ด้านอาคารสถานที่ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการเงินและอื่น ๆ โดยวัดได้จากผู้ให้บริการมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ กระบวนการดำเนินงานมีผู้รับผิดชอบชัดเจน โปร่งใสและตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ก่อให้เกิดการใช้งบประมาณ/ทรัพยากร อย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งหน่วยงานให้บริการมีการปรับปรุงระบบการทำงานในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการประหยัด

ประสิทธิผล (Effectiveness)

ความสามารถของระบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่าง ๆ ให้บริการโดยตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ ได้อย่างครบถ้วน เสมอภาค และเป็นธรรม วัดได้จากผู้ให้บริการมีความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเอง และของผู้รับบริการ ตลอดจนความเชื่อมโยงในภาพรวมทั้งระบบของมหาวิทยาลัย กระบวนการภายในของหน่วยงานสามารถให้บริการโดยมีช่องทางให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะรวมทั้งมีการปรับปรุงการทำงานอย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจตอบสนองจุดมุ่งหมายที่เป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ได้เป็นอย่างดี มีความเสมอภาคในการให้บริการ เพราะมีการวิเคราะห์และมีการวางแผนการใช้งบประมาณ/ ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน และหน่วยงานให้บริการมีบุคลากรที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้มีทัศนคติที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน มีความสุขในการปฏิบัติงาน และให้ความสำคัญกับหลักการบริหารจัดการแบบ **“รวมบริการ ประสานภารกิจ”**

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง คือ คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบ **“รวมบริการ ประสานภารกิจ”** ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านผู้รับบริการ
2. ความพึงพอใจด้านกระบวนการภายใน
3. ความพึงพอใจด้านการเงิน
4. ความพึงพอใจด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้

<u>สูตรการคำนวณ</u> :

$$\frac{\text{คะแนนความพึงพอใจของผู้ตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.50	1.51 - 2.50	2.51 - 3.50	3.51 - 4.50	มากกว่าหรือเท่ากับ 4.51

แหล่งที่มา : ฝ่ายบริหาร/ ส่วนสารบรรณและนิติการ

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบัน กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถาบัน รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย (คะแนนเต็ม 5) ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภามหาวิทยาลัยทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถาบัน
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภามหาวิทยาลัยกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถาบัน
5. สภามหาวิทยาลัยดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง 10 ประเด็น

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การประเมิน

หมายเหตุ : เป็นการประเมินในระดับสถาบัน สำนักวิชาไม่ต้องประเมิน

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/ สำนักงานกิจการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 13 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัย ประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบัน รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบัน
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบัน โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบัน
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบัน มีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันที่เป็นมติสภามหาวิทยาลัย
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบัน ที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการสังเคราะห์มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบัน

หมายเหตุ : 1. ระดับสถาบัน ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี
2. ระดับสำนักวิชา ผู้บริหาร หมายถึง คณบดี

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/ สำนักงานกิจการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัยจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ) หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่าง ๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของมหาวิทยาลัยที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางด้านการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ *:*

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดรับไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุน

สะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายบริหาร/ส่วนการเงินและบัญชี และฝ่ายวางแผน/ ส่วนแผนงาน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ [1 (สกอ.) + 1 (สมศ.)] คือ

9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สมศ. ที่ 15 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : **ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัย ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสารเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับสาขาวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วน

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ ส่วนส่งเสริมวิชาการ

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 : ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ระบุไว้ว่า "...*ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...*" ทั้งนี้ สถาบันจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการประเมิน :

คะแนนประเมินผลการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยต้นสังกัด

หมายเหตุ :
1. กรณีของการประเมินระดับสำนักวิชา หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของสำนักวิชาไม่ครบทุกตัวที่กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้นั้นมาใช้แทน
2. **ในการคิดคะแนนในตารางสรุปผลการประเมินตามรายองค์ประกอบ ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ ตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** (ตารางที่ 7-11 ในภาคผนวก 4) **จะไม่นำตัวบ่งชี้นี้มาคำนวณ**

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและนวัตกรรม/ ส่วนส่งเสริมวิชาการ

องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” **

หลักการ

การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน กระทรวง ศึกษาธิการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อสร้างองค์ความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีทักษะการดำรงชีวิตที่เกิดจากการฝึกหัด สามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและประกอบอาชีพ อีกด้านหนึ่งคือการบ่มเพาะปลูกฝัง ปลูกจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สถานศึกษาควรจะได้ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดกิจกรรมที่จะมุ่งเน้นภารกิจที่จะก่อให้เกิดผลดังกล่าวตามนโยบาย 3 ดี (3D) ได้แก่ DEMOCRACY ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย และ DRUG - FREE คือ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด

DEMOCRACY คือ การมีความตระหนักเห็นความสำคัญ ศรัทธา และเชื่อมั่นในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รังเกียจการทุจริตและต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

DECENCY คือ การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความดีงาม รู้จักผิดชอบ ชั่วดี มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รวมทั้งยึดถือและปฏิบัติในการดำรงชีพสืบไป

DRUG - FREE คือ การมีความเข้าใจ รู้จักพิษภัยของยาเสพติดและรู้จักการหลีกเลี่ยง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)

** จากการประสานกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ข้อมูลว่าในองค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D) ทั้ง 2 ตัวบ่งชี้นี้ ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ รวมทั้งไม่ต้องบันทึกข้อมูลดังกล่าวผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของ สกอ. (CHE QA Online Systems) ด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 : การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถานศึกษามีกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยมีการวางแผนการจัดกิจกรรม จัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา มีความร่วมมือกับทุกฝ่าย และการติดตามประเมินผลตามแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา 3 ดี (3D) การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถานศึกษาดำเนินการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)
2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างชัดเจน
3. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)
4. สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมและการบริการ มีโครงสร้างสาระการเรียนรู้ แผนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)
5. มีการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสร้างสรรค์นวัตกรรม/โครงการ/กิจกรรมเพื่อตอบสนองนโยบาย 3 ดี (3D) ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา
6. มีกลไกในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายให้มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม 3 ดี (3D) ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
7. มีระบบ กลไกและแผนการกำกับติดตามประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมรายงานผลการติดตามประเมินผลและการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบายและแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกการสนับสนุนทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก การสร้างและพัฒนาเครือข่าย การกำกับติดตามประเมินผลที่ชัดเจน
4. รายงานผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผลและการนำผลไปใช้พัฒนาปรับปรุง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. วางแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) และส่งเสริมสนับสนุนทั้งทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคคล
2. จัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมด้านประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด
3. พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีองค์ความรู้และทักษะการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา 3 ดี (3D) อย่างมีคุณภาพ
4. ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการดำเนินงานนโยบายคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)
5. กำกับ ติดตามให้สถานศึกษาพัฒนาหรือมีนวัตกรรมส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2 : ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามนโยบาย 3 ดี (3D) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีวินัย มีความประหยัด มีความกตัญญูกตเวที ซื่อสัตย์สุจริต รู้และตระหนักในโทษภัยของยาเสพติด สร้างภูมิคุ้มกันจากสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ ตลอดจนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. โครงการกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย และด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด
2. รายงานผลการเข้าร่วมโครงการของนิสิตนักศึกษา
3. รายงานการประเมินผลโครงการ/ กิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 3	คะแนน 5
มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี จำนวน 1 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี จำนวน 2 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี ครบทั้ง 3 ด้าน

หมายเหตุ : กิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ประกอบด้วย ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย (DEMOCRACY) ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย (DECENCY) และด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด (DRUG - FREE) ทั้งนี้ การนับกิจกรรมส่งเสริมนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) นั้น จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมให้เป็นไปตามดุลพินิจของมหาวิทยาลัย

แหล่งที่มา : ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ ส่วนกิจการนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 : มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพึงมีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย มีการติดตาม กำกับ สนับสนุน การปฏิบัติงานตามภารกิจด้านการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีของบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยจัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี
2. มีการประเมินผลการดำเนินงานการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามนโยบายและแผนงาน
3. มีการประเมินสัมฤทธิผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกันและบูรณาการระหว่างการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย
4. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ แผนงานของการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี
5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี
6. แผนบูรณาการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิผลของการเชื่อมโยงการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนงานของการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด
3. มีการประเมินผลการดำเนินงาน
4. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
5. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการบริการวิชาการ หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. มีการประเมินสัมฤทธิผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงของมหาวิทยาลัยและบูรณาการระหว่างการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีกับภารกิจอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

แหล่งที่มา : ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

ตัวบ่งชี้ที่ 11.2 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : อาจารย์พึงมีภาระงานด้านการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีและดำเนินงานตามภาระงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมหาวิทยาลัยสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี จัดหากิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี และมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการ และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้น ตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 19	ร้อยละ 20 - 24	ร้อยละ 25 - 29	ร้อยละ 30 - 34	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 35

แหล่งที่มา : ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

ตัวบ่งชี้ที่ 11.3 : ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำ การนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีให้นับเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจน ให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้ แต่ทั้งนี้ทุกกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา กลุ่มเข้ารับบริการและผลการประเมินกิจกรรม สามารถนับซ้ำได้ ถ้าเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ : การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{กิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
อยู่ระหว่างร้อยละ 10 - 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 - 49	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50

แหล่งที่มา : ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

ตัวบ่งชี้ที่ 11.4 : ความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีเป็นการตอบสนองและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งถือเป็นบทบาทของมหาวิทยาลัยตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชน ผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เทคโนธานีเก็บข้อมูลความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี โดยใช้แบบสอบถามถามความพึงพอใจของผู้รับบริการงานปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี จากนั้นนำความคิดเห็นมาคิดคะแนนเฉลี่ย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

สูตรการคำนวณ :

ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของมหาวิทยาลัย ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจเป็นรายโครงการ/กิจกรรม มาคำนวณเป็นภาพรวม โดยใช้สมการดังนี้

$$\text{ความพึงพอใจ} = \frac{\sum_{i=1}^{p} \overline{x_i} n_i}{\sum_{i=1}^{p} n_i}$$

$\overline{x_i}$ = ค่าเฉลี่ยโครงการ/กิจกรรมที่ i (คะแนนเต็ม 5)

n_i = จำนวนคนที่ตอบแบบสอบถามของโครงการ/กิจกรรมที่ i

i = 1 ถึง p

p = จำนวนโครงการ/กิจกรรมทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
2.00 - 2.49	2.50 - 2.99	3.00 - 3.49	3.50 - 3.99	4.00 ขึ้นไป

หมายเหตุ : หากได้ต่ำกว่า 2.00 ได้คะแนน 0

แหล่งที่มา : ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์กับองค์กรชุมชน/ เทคโนธานี

บทที่ 5
ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

1. **มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัย โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551 - 2554)**

1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน หากสถาบันได้กำหนดปรัชญาหรือปณิธานอยู่แล้วตั้งแต่เริ่มต้น สถาบันควรทบทวนว่าปรัชญาหรือปณิธานยังมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบันหรือไม่ หากเหมาะสมต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกในสถาบันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน

1.2 หากต้องมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป ควรเป็นการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดร่วมกัน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

1.3 มีการพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของสภามหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติสถาบัน จุดเน้นของสถาบัน และแผนอุดมศึกษาระยะยาว รวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของสภามหาวิทยาลัยและกลยุทธ์สอดคล้องกันในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง

1.4 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategy) เพื่อนำสถาบันไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) คณะกรรมการควรวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threat) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน อันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ที่สถาบันกำหนดควรผ่านการประชาพิจารณ์ร่วมกันจากทั้งผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามความมุ่งหวังของสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน

2.1 มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายในถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์และเป้าหมายของกลยุทธ์ และมีการกำหนดหน่วยงานภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ

2.2 มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานภายในและมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ

3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 5 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี

3.1 มีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balanced scorecard

3.2 มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปีทั้ง 5 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.1 มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งนี้ ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.2 มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดร่วมกัน

5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 5 พันธกิจ

สถาบันควรจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานทั้ง 5 พันธกิจเพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม

6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ และควรมีการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อผู้บริหาร ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน หากไม่เป็นไปตามแผนควรจะมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและนำเสนอแนวทางการแก้ไขปรับปรุง

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมาย และนำผลการประเมินที่ได้บรรจุเข้าวาระเพื่อพิจารณาในที่ประชุมผู้บริหารสถาบันและที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

8.1 มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะที่ได้รับมา และมีการจัดทำแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8.2 มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 มีการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรควรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ

1.2 การเปิดหลักสูตรใหม่ควรมีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้น ๆ ในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้น ๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ สถาบันมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้น ๆ หรือไม่ นอกจากศึกษาความต้องการหรือความจำเป็นแล้ว ควรมีการวิเคราะห์ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

1.3 การปรับปรุงหลักสูตรควรศึกษาความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชานั้น ๆ ความคิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร

1.4 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการประจำสำนักวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

1.5 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และนำเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2.1 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตร โดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงาน หลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อย หรือหลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

2.2 เมื่อหลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตร ให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการประจำสำนักวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม "ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน" กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

3.1 หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ฯ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน

3.2 มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา (กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาควรประเมินตามตัวบ่งชี้กลาง) ทั้งในประเด็นการบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มีการควบคุม ติดตาม และประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน

3.3 สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร ทั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอน และดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

4.1 สร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานวิชาชีพ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษา โดยจัดในรูปของคณะกรรมการ ทั้งนี้ อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของสาขาวิชา หรือสำนักวิชาที่มีอยู่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ

4.2 จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด

4.3 มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบกรอกข้อมูลตัวบ่งชี้ วิเคราะห์ผลการประเมิน และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร ดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากข้อ 4 จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างสถาบันกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ค2)

คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรในเกณฑ์ข้อ 1 และคณะกรรมการประจำสำนักวิชาหรือสาขาวิชา ควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร เพื่อให้ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

สถาบันที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มเน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกควรเน้นการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง โดยหลักสูตรระดับปริญญาโทควรเน้นการเรียนแผน ก เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นของสถาบัน โดยอาจพิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแผน ก เพื่อจูงใจนักศึกษา

8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

สถาบันที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มเน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกไม่เพียงแต่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยให้มากกว่าหลักสูตรระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการให้มีจำนวนนักศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยมากพอ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อมูลที่ควรพิจารณาประกอบการวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควรครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบัน รวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย 5 ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำ กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรร อาจมีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในสถาบัน

1.2 ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากรทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความต้องการนี้ได้ ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงาน การหมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่น ๆ การเข้าศึกษาในโครงการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

1.3 ข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงานในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงาน และใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดีเข้ามาปฏิบัติงานในสถาบัน

1.4 ข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของสถาบัน

2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

2.1 มีการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้เวลาที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตรากำลังที่สถาบันวางแผนไว้

2.2 มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน

2.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า-ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล

2.4 มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน การสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน

3.2 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัล ประสานงานในกระบวนการขอรับรางวัล หรืองานธุรการอื่น ๆ

3.3 มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน จัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

3.4 มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่าง ๆ

3.5 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน

3.6 มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากร ทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริม มีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ

4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ทุกหลักสูตรการฝึกอบรม หรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน ควรกำหนดแนวทาง หรือวิธีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม หรือการพัฒนาเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงตนเอง โดยอาจใช้กลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา 6-9 เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม หรือการพัฒนา เป็นต้น

5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ

5.1 สถาบันจัดให้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ และกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝังจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ

5.2 ผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ ควรมีการติดตามผลการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

สถาบันจัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยที่ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของสถาบัน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

7.1 นำผลการประเมินความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

7.2 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด

7.3 มีการสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

1.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง ชี้แนะแหล่งข้อมูลความรู้ จัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิผลในการเรียนรู้ทุกรายวิชา

1.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงงานหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์

1.3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชา และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ทุกรายวิชามีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

2.1 อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา แต่ละรายวิชาระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ลักษณะและการดำเนินการ เป็นการระบุคำอธิบายรายวิชา จำนวนชั่วโมงการสอน และการให้คำปรึกษา
- การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการอธิบายความรู้หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- แผนการสอนและการประเมินผล ในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้น ๆ
- ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสาร หนังสือ ตำราที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน

- การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา มีการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลาย เช่น ความเห็นของผู้เรียน ความเห็นของทีมผู้สอน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น

2.2 อาจารย์ผู้สอนแจกรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนให้ผู้เรียนในคาบแรกที่พบผู้เรียน

2.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมินทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (formative evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (summative evaluation)

3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย

3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงงานหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์

3.2 จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร

4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

ทุกหลักสูตรควรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคล หน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติและมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย การดำเนินการนี้อาจทำโดยเชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา นำนักศึกษาฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกสถาบัน ให้นักศึกษาฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น

5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

5.1 อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงด้านใด อย่างไร

5.2 ควรจัดเวทีการสัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เมื่อสิ้นภาคการศึกษา สถาบันจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชาและมีการประเมินคุณภาพความเพียงพอและความเหมาะสมของอุปกรณ์และสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียน คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ หนังสือ ตำรา และสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด เป็นต้น นำผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่า มีการนำการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร

7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

สถาบันหรือสำนักวิชาควรมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ต่อไปนี้

- พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์
- ติดตาม วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตรทุกภาคการศึกษา โดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียน และวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น
- ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบัน และผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่า และกรรมการอิสระ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา
- ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุง หรือปิด หรือเปิดรายวิชาหรือหลักสูตร ตามหลักฐานจากผลการประเมินของผู้เรียน/ ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา/ ของผู้ประเมินอิสระ และของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร

1.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุด โดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวน ปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น และเหมาะสมกับสาขาวิชา ระดับการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความทันสมัยของหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย มีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกันและเผยแพร่ให้ผู้ที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานักศึกษา

2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะประเด็นการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และการประเมินผล

2.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร โดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนด เพื่อให้ผู้สอนแต่ละวิชาได้รับรู้และถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้น ๆ อาจมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชา และระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงานในโลกแห่งการทำงานจริงได้

2.3 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตามการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุมวิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผล เพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุงตนเองจากเพื่อนร่วมงาน

2.4 มีการวางระบบการประเมินผลที่สะท้อนทักษะความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูง ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน (performance) ของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้วิจัยเป็นฐาน

2.5 ควรจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรในการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ

3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรควรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณ หรือทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ

3.2 หน่วยงานระดับสำนักวิชา สาขาวิชาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์มีการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา

4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ

4.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นักศึกษารับรู้

4.2 มีการจัดหางบประมาณให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในสถาบันหรือนอกสถาบัน

4.3 หากเป็นไปได้ อาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปี หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 ครั้งในระหว่างการศึกษา

4.4 ในระดับชั้นเรียน ผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการ สนับสนุนให้นักศึกษาส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่าง ๆ พิจารณา เรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการคัดเลือกไปเผยแพร่

5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

5.1 มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.2 มีการกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของสถาบัน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียนหรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา

6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ (เฉพาะกลุ่ม ค1)

6.1 มีการเชิญหน่วยงาน สถาบัน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนักวิชาการมาให้ความรู้ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ต้องการให้นักศึกษาจัดทำเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ประมาณภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.2 ประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้นักศึกษาทราบ และมีการพัฒนาทักษะการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับช่วงเวลาของการสมัครทุน

6.3 สนับสนุนให้นักศึกษาเสนอข้อเสนอโครงการวิทยานิพนธ์ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย

6.4 ในการสอบวิทยานิพนธ์ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยของนักศึกษามาร่วมเป็นกรรมการสอบ เพื่อให้รับรู้ผลงานวิจัย และนำผลไปใช้ประโยชน์

6.5 มีการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ หรือจัดทำเป็นข่าวเพื่อเผยแพร่ตามสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอาจจัดทำบทคัดย่องานวิจัยเป็นหมวดหมู่เผยแพร่ไปยังสถาบันหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง หรือนำออกเผยแพร่ในช่วงโอกาสที่กำลังเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และสามารถใช้คำตอบจากผลการวิจัยที่นักศึกษาผลิตไปช่วยชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาได้

6.6 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลงานวิทยานิพนธ์ที่มีบุคคลหรือหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ โดยอาจใช้วิธีการสืบค้นการอ้างอิง หรือการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ (เฉพาะกลุ่ม ง)

7.1 ผู้สอนอาจมอบหมายให้นักศึกษาอ่านบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มีการวิพากษ์บทความ การสังเคราะห์ความรู้จากบทความวิจัยในรายวิชาต่าง ๆ

7.2 จัดหลักสูตรรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการจัดทำบทความ

7.3 อาจมีการตั้งคลินิกให้ความช่วยเหลือในการทำบทความวิจัย รวมทั้งการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ

7.4 สนับสนุนให้นักศึกษาจัดทำบทความวิจัยจากผลการวิจัยบางส่วน ที่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ได้ ส่งไปยังวารสารต่าง ๆ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

7.5 นำบทความวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกหรือไม่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์เผยแพร่มาเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน และมีการวิพากษ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา

1.1. สถาบันจัดทำฐานข้อมูลนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลด้านสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต ข้อมูลด้านการเรียน ข้อมูลครอบครัว และบุคคลที่สถาบันสามารถติดต่อเมื่อนักศึกษามีปัญหา

1.2. หน่วยงานระดับสาขาวิชา มีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เหมาะสม คำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ที่ทำให้อาจารย์สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง มีระบบการช่วยเหลือนักศึกษาในความดูแลใกล้ชิด เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนในกลุ่มผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร เน้นการให้บริการความช่วยเหลือนักศึกษาในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา

1.3. หน่วยงานระดับสำนักวิชาหรือระดับสถาบัน เช่น ฝ่ายกิจการนักศึกษามีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนักศึกษาที่ขอใช้บริการตลอดเวลา อาจมีการจัดบริการสายด่วน (hotline) สำหรับให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วน และมีระบบการดูแลนักศึกษาในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนักศึกษามารับบริการ

1.4. มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษา ไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของสถาบันที่จะดูแลได้

1.5. ผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษา จนสามารถแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้สำเร็จ

1.6. มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนักศึกษาเป็นระยะ ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน

1.7. มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับครอบครัวของนักศึกษา เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา

1.8. มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา

2.1. สถาบันจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาจำเป็นต้องรู้

2.2. มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

2.3. มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร

3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา

3.1 มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อเป็นแหล่งดูงาน แหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา และมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป

3.2 มีการจัดกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคม โดยให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

3.3 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ

3.4 มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพชีพ

4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า

4.1 สถาบันมีฐานข้อมูลศิษย์เก่า และมีการจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูลกิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา

4.2 มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะ ๆ

4.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่นักศึกษาปัจจุบัน และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้ว ยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ

4.4 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า

5.1 มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะ ๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้

5.2 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ

6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสถาบันระดับสาขาวิชา ฝ่าย สำนักวิชา หรือสถาบัน มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการทุกด้านแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน

6.2 มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้าน และนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับสำนักวิชา สถาบัน

6.3 คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาควรอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่ามีการบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย

7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

7.1 นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับ และมีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ โดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

7.2 มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด

7.3 มีการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษา และศิษย์เก่าเพื่อศึกษาความพึงพอใจในบริการที่สถาบันจัดให้ทุกด้านอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาระบบการให้บริการในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน

1.1 หน่วยงานระดับสำนักวิชาหรือสถาบันมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาที่ชัดเจน นอกเหนือจากการพัฒนานักศึกษาผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาจะมีทั้งที่จัดโดยสถาบัน หรือจัดโดยองค์กรนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามที่สถาบันกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

1.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) ที่นอกเหนือจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาจากการทำกิจกรรม

2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาด้านการประกันคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นักศึกษาเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน

3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภท สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้

- **กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์**
- **กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ**
- **กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม**
- **กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม**
- **กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม**

3.1 สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันต้องส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย 2 ประเภท จากประเภทกิจกรรมต่อไปนี้ ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยควรมีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วย

3.3 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุกกิจกรรม ต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษา หรือฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบัน) โดยมีคำอธิบายเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้านี้มาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใหม่

3.4 ผู้รับผิดชอบควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษาในการปรับปรุงพัฒนาการจัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน

4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน

4.1 สถาบันให้นักศึกษาเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบัน และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM: knowledge management) การให้นักศึกษานำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุม เพื่อให้นักศึกษากลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ

4.2 ในระดับสถาบัน อาจารย์ที่รับผิดชอบฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรมีการประชุมกับสถาบันภายนอก เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษาระหว่างสถาบัน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาระหว่างสถาบัน ทั้งนี้ สถาบันควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างสถาบันด้วย

4.3 ในแต่ละปี สถาบันอาจหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ ให้นักศึกษาระหว่างสถาบันมีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม หรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละสถาบัน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

4.4 อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระหว่างสถาบัน มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายสถาบัน เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนักศึกษาระหว่างสถาบัน

5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

5.1 สถาบัน (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด

5.2 สถาบันกำหนดให้นักศึกษาจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรม และนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์ เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละรอบปี

5.3 สถาบันมีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

5.4 สถาบันมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

6.1 สถาบันมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

6.2 สถาบันนำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้ และมีการระดมความคิดในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติผ่านกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 สถาบันหรือสำนักวิชาควรวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบ และมีงบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ในการบริหารควรมีการวางแผน ตรวจสอบติดตาม ประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการวิจัยของสถาบัน

1.2 การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย เช่น งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากการจัดสรรทุนวิจัย นอกจากนั้น อาจจัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษา หรืองบประมาณสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกให้ปฏิบัติงานในกลุ่มหรือศูนย์วิจัย เป็นต้น

2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น

1) การกำหนดให้นักศึกษาบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในทีมวิจัยของอาจารย์

2) การกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์

3) การกำหนดให้นักศึกษาทุกระดับเข้าฟังการบรรยายหรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) หรือเข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์

4) การจัดให้มีการประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา หรือส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ

5) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย

3.1 จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์กำลังคน วางแผน และรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทำการกำหนดกฎเกณฑ์ แนวทางกำกับ และส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และตีพิมพ์ผลงานในวารสารหรือจัดแสดงผลงานที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ โดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ

3.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่มจากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยได้รับการแนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไป การส่งเสริมให้มีโอกาสไปทำงานในห้องปฏิบัติการวิจัยหรือร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยชั้นนำนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่า

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญาเอก และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ผู้ช่วยวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง

3.3 ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

3.4 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้ผลตอบแทน หรือการให้รางวัลสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่าง ๆ ในสถาบันให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์ เป็นต้น

4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบันเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่ การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดังนั้น สถาบันจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้มีโอกาสสร้างผลงานที่สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันในโอกาสต่อไป

สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น สถาบันอาจจัดให้มีระบบสนับสนุน เช่น การจัดให้มีข้อมูล รายละเอียด และเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่าง ๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศ ที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าดูได้อย่างสะดวกรวดเร็ว นอกจากนั้นอาจจัดให้มีสำนักวิชาผู้เชี่ยวชาญเป็นพี่เลี้ยงตรวจสอบข้อเสนอโครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่าง ๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการเหล่านั้นให้เหมาะสม เพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น

5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

สถาบันควรจัดหาทรัพยากรและหรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการวิจัย ดังนี้

5.1 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรประกอบด้วย

1) งบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยหรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถผลิตผลงานระดับสากล หรือผลงานตามความต้องการของประเทศ หรือของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องนอกเหนือจากเงินทุนวิจัย

2) งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ

3) งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาและของนักวิจัยหลังปริญญาเอก

4) งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น

5.2 ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของสถาบัน ระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัย หรือกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัย สามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าว ก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย

5.3 แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปของเอกสาร (hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ โดยเฉพาะในช่วงลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาการ (sabbatical leave) ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยวิจัย

5.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้

1) ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

2) ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา

3) ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งวารสารและการประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลการสนับสนุนของสถาบันในการเผยแพร่ผลงาน

4) ข้อมูลด้านระบบและกลไกของสถาบันในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

5) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่น ๆ ของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์

6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

สถาบันจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น “การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย” ทั้งในประเด็นงานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา หรือ “การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย” ในประเด็นความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์ และนักวิจัยในปัจจุบัน หรือ “การประเมินระบบสารสนเทศ” ในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

สถาบันนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็น กำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค 2)

สถาบันหรือสำนักวิชาวางแนวทางและขั้นตอน ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การสนทนากับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ (focus group) การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (feed back) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม

วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเพื่อตอบโจทย์ของหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก รวมถึงการร่วมใช้ทรัพยากรทั้งสถานที่ บุคคล อุปกรณ์ หรือทรัพยากรอื่น ๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี peer review ในประเด็นต่อไปนี้ เช่น

1) การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร

2) การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย ที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

3) การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์

4) การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

5) การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละสถาบัน

2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการ รวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัย คัดสรรผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป จัดให้มีการสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงาน วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่

3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเป็นระบบในเชิงรุก โดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนั้นการประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า ชุมชน และองค์กรภายนอกทั้งรัฐและเอกชน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถสนับสนุนงานวิจัย หรือร่วมวิจัย หรือนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

4. มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน

สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น 1) กำหนดขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบเพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์ และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ 2) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่ต้องการรับบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใด ๆ จากสถาบัน (consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย 3) ผู้รับผิดชอบริเริ่ม ประสานงาน หรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะนิติบุคคล (start - up company) เป็นต้น

5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

สถาบันหรือสำนักวิชาวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรอง ทำข้อตกลง หรือสนับสนุนด้านระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก่อาจารย์ นักวิจัย และสถาบัน ในการเจรจาเชิงธุรกิจ หรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ตลอดจนสนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใด ๆ ที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

นอกจากนั้น ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของสถาบันในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขาย หรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัย โดยเป็นหลักเกณฑ์ที่โปร่งใส เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

วางแนวทางและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนความรู้ และอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่อาจารย์ และนักวิจัยในประเด็นต่าง ๆ เช่น 1) การให้ความรู้และคำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอาจดำเนินการโดยการฝึกอบรม หรือสัมมนา หรือจัดคลินิกให้คำปรึกษา 2) ช่วยร่างคำขอและยื่นขอจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาหรือสำนักงานเทียบเท่าในต่างประเทศ 3) ประสานงานการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

1. **มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด**

มีการวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ของการให้การบริการวิชาการด้านต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของสถาบัน มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคลากรทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งการบริการ (service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงจัดหางบประมาณสนับสนุนและจัดทำระเบียบของการให้บริการ กำหนดภาระงานของอาจารย์และบุคลากรให้ชัดเจน โดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสนใจการให้บริการแก่ชุมชน สังคมตามความถนัดและจุดเน้นของสถาบัน

ในการให้บริการทางวิชาการนี้ควรมีการวางแผน ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน

มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่น ๆ ของอาจารย์และบุคลากร เช่น การกำหนดให้นักศึกษานำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย

มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น 1) มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริงที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ และ 2) นำความรู้ประสบการณ์ จากการให้บริการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย เป็นต้น

4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

จัดให้มีระบบติดตาม ประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษา ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของสถาบัน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดไว้

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

สถาบันนำผลการประเมินไปพัฒนาแผน พัฒนากระบวนการ และผลสัมฤทธิ์ที่ได้อย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน

มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของสถาบัน

2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ

สถาบันมีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการ มาร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรม หรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ในชุมชน

3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม

มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม มีการประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์ การสื่อสาร การชี้แจงแนะนำให้ผู้รับบริการและประชาชน

4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ

มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ ระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาการบริการ ซึ่งรวมทั้งการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ โดยจัดให้มีระบบการให้ข้อมูลที่ชัดเจน มีความเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

สถาบันมีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

สถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วม มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันสนับสนุนให้มีการนำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือ มีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์การนักศึกษา

3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

3.1 สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยมีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 สถาบันจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

3.3 สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบอย่างชัดเจน

4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

5.1 มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการ บูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA

5.2 มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

5.3 มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

6.1 สถาบันมีการกำหนด/ การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญ และมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

6.2 สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กรระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

6.3 สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิงเป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

1. สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า

1.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกคนควรได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติสถาบัน ข้อบังคับต่าง ๆ อาทิ ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและผู้บริหาร รวมทั้งทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ กรอบทิศทางการพัฒนาสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบัน เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อสถาบันก่อนจะปฏิบัติหน้าที่

1.2 กรรมการสภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลสถาบันไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบันและสภามหาวิทยาลัย และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ รวมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.3 มีการเปิดเผยประวัติกรรมการสภามหาวิทยาลัย รายงานการประเมินตนเอง และรายงานต่อสาธารณชน

2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน

2.1 ผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมกันในการกำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ ที่ควรมีการพิจารณาจาก

1) มิติการพัฒนาองค์กร เช่น การส่งเสริมให้อาจารย์ บุคลากรมีโอกาสศึกษา เรียนรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้

2) มิติการพัฒนา หรือการปรับปรุงกระบวนหลักของสถาบัน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ทิศทางการส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการและสังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

3) มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย เช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงิน งบประมาณ และให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูลและการรายงานข้อมูล กับประโยชน์ที่จะได้รับ

2.2 ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน

2.3 ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถาบันให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ

3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน

3.1 ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามผลการนำนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติในการประชุมผู้บริหารอย่างน้อย ปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้อง กับสภาพการณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมาย ทุกระดับที่เกี่ยวข้อง

3.2 ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของสถาบันอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่าง ๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม

4.1 ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อันจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

4.2 ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการโดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป เพื่อเพิ่มความคล่องตัว พร้อมกับมีการกำกับ และตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการทำงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุ้มค่า และมีความเสี่ยงอยู่ระดับในที่ยอมรับได้

4.3 ผู้บริหารมีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ โครงการพัฒนาองค์การให้คล่องตัว (lean organization) เป็นต้น

5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ

5.1 ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงาน โดยเน้นการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การสอนงานที่หน้างาน (on - the - job training) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

5.2 ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ควรนำหลักการจัดการความรู้มาใช้ เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงาน อาทิ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (community of practices) เป็นต้น

6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.1 ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของสถาบันให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบัน และสภามหาวิทยาลัย โดยให้สอดคล้องทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

6.2 ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน

6.3 ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเอง จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานและรายงานการเงินของสถาบันเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

6.4 ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภายในของสถาบันการศึกษา และรายงานการเงินของสถาบันเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

7. สภามหาวิทยาลัยประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

7.1 สภามหาวิทยาลัยประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติของสถาบัน และข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกันระหว่างสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร

7.2 สภามหาวิทยาลัยควรยึดหลักการประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตร กล่าวคือใช้หลักการที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุงสถาบันให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

7.3 ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินจากสภามหาวิทยาลัยไปใช้ปรับปรุงการบริหารงานอาทิ จัดทำแผนการบริหารงาน และรายงานผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัยในโอกาสที่เหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

1.1 สถาบันควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน ว่ามีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญ หรือมุ่งสู่อัตลักษณ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

1.2 บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้ อาจประกอบด้วย รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้างาน ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

1.3 สถาบันควรมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลัก โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย รวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่สถาบันมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning outcome) เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในสถาบัน เป็นต้น

2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1

2.1 กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย อย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เช่น คณาจารย์ หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าว รวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น

2.2 สถาบันควรกำหนดนโยบายให้มีการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนักศึกษาในแต่ละสำนักวิชา หรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นสำหรับใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

3.1 สถาบันควรเชิญบุคลากรภายใน หรือภายนอกที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการและผลงานทางด้านวิจัย รวมทั้งผลงานด้านอื่น ๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น มาถ่ายทอดความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรม อย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว

3.2 สถาบันควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน เช่น การส่งเสริมให้มีชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่

4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)

4.1 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึงแนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย

4.2 ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเผยแพร่ความรู้ในองค์กร ให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด

4.3 ควรมีการจัดพิมพ์วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว

5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

5.1 ผู้รับผิดชอบควรวิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

5.2 ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

5.3 มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน

5.4 ผู้รับผิดชอบควรสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (information system plan)

1.1 สถาบันควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของสถาบันและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

1.2 แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

1.3 ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศควรประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ
- ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของสถาบัน
- ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง hardware software (system software และ application software) database peopleware และ facilities อื่น ๆ
- งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ
- การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ
- การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ

2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ

ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนักศึกษา ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของสถาบันได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่น ๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

3.1 ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น

3.2 ผู้รับผิดชอบด้านระบบสารสนเทศของสถาบันควรดำเนินการประเมินความพึงใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจำอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ

4.1 กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

4.2 นำผลการประเมินความพึงพอใจมาใช้ในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ

4.3 แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศควรผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว

4.4 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด

5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

1.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน

1.2 มีการระบุรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน อย่างสม่ำเสมอ

2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของมหาวิทยาลัย

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ เช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- ความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ตามบริบทของมหาวิทยาลัย

2.1 วิเคราะห์และระบุความเสี่ยงพร้อมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา

2.2 ประเด็นความเสี่ยงที่นำมาพิจารณาควรมองถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีโอกาสเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสถาบันด้านชื่อเสียง คุณภาพการศึกษา รวมถึงความสูญเสียทางด้านชีวิตบุคลากร และทรัพย์สินของสถาบันเป็นสำคัญ

2.3 ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจใช้กรอบแนวคิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น

2.4 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง

3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2

3.1 ระดับความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพที่สะท้อนถึงความเสี่ยงระดับสูง กลาง ต่ำ ได้

3.2 ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงทั้งในด้านของโอกาสและผลกระทบ

3.3 การประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง ให้ประเมินจากความถี่ที่เคยเกิดเหตุการณ์เสี่ยงในอดีต หรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต โดยคาดการณ์จากข้อมูลในอดีต รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในปัจจุบัน

3.4 การประเมินผลกระทบของความเสี่ยง ให้ประเมินจากความรุนแรง ถ้ามีเหตุการณ์เสี่ยงดังกล่าวเกิดขึ้น โดยจะมีความรุนแรงมาก ถ้ากระทบต่อความเชื่อมั่นต่อคุณภาพทางการศึกษาของสถาบัน ฐานะการเงิน ขวัญกำลังใจและความปลอดภัยของบุคลากร เป็นต้น

4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

4.1 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบัน และดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง และ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่สถาบันจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)

5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

5.1 มีการรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแผนต่อสภามหาวิทยาลัย

5.2 มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัย

6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

แผนบริหารความเสี่ยงในรอบปีถัดไปควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการจัดการความเสี่ยง และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งความเสี่ยงใหม่จากนโยบาย หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในสถาบัน และจากหน่วยงานกำกับ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

1.1 แผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

1.2 สถาบันควรตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าวซึ่งอาจจะเป็นงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้สถาบัน เงินบริจาค หรือสถาบันจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ ก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้น ๆ

2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

2.1 มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุนและเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2.2 มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาคม ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

2.3 มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่างเหมาะสม

3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

มหาวิทยาลัยอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้ แต่อย่างไรก็ตามหลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่ที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอสภามหาวิทยาลัยควรได้มีการวิเคราะห์การใช้ไปของเงินตามงบประมาณในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปีมากน้อยเพียงใด
- เมื่อวิเคราะห์ตามพันธกิจของสถาบันแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละพันธกิจมีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด
- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาสถาบันแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่ายและงบดุลอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้ หักค่าใช้จ่ายแล้วสถานศึกษามีงบประมาณเหลือเพียงพอ ที่จะใช้ในกิจกรรมของสถาบันในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของสถาบัน และสภามหาวิทยาลัย

5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

5.1 จัดทำรายงานการใช้เงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ได้ใช้เงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

5.2 มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา

5.3 มีการจัดทำรายงานการลงทุนของสถาบัน

5.4 มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

6.1 สถาบันการศึกษาที่ไม่ได้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้ว ควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี สำหรับสถาบันการศึกษาของรัฐที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้นหากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปีควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี

6.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit committee) หรือรวมทั้งผู้ตรวจสอบภายใน อย่างเป็นทางการ

7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

7.1 ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้เงิน จัดทำรายงานต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน

7.2 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอสภามหาวิทยาลัยตามแผนที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับสาขาวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 สถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง

1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ ประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินภารกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.3 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้มีการประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับสถาบัน สำนักวิชา สาขาวิชา จนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล

2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม

2.3 มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับสาขาวิชา ระดับสำนักวิชา ถึงระดับสถาบัน เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่สถาบันหรือสำนักวิชากำหนด

2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานให้สู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

3.1 สถาบันอาจกำหนดมาตรฐานและกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานของสถาบันเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของตนเอง แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมขึ้นตามอัตลักษณ์ของสถาบันควรชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้น ๆ และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

4.1 มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วน โดยมีการกำหนดการควบคุมคุณภาพ การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ

4.2 มีการนำวงจร PDCA เข้ามาใช้ในการดำเนินงานด้านระบบคุณภาพ และการปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4.3 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา พร้อมทั้งเสนอมาตรการและแผนเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินในแต่ละปี โดยส่งรายงานให้ต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

สถาบันหรือสำนักวิชาควรมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์นำผลจากการประเมินคุณภาพ มาตรการ และแผนพัฒนาคุณภาพในแต่ละปี ไปวิเคราะห์และดำเนินการหรือประสานงานกับคณะกรรมการ/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงหรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน มีการพัฒนาขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 11 องค์ประกอบคุณภาพ

สถาบันควรจัดให้มีระบบสารสนเทศที่สามารถนำเสนอข้อมูลประกอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบันครบทั้ง 11 องค์ประกอบคุณภาพ และสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล สาขาวิชา สำนักวิชา และสถาบัน รวมถึงเป็นระบบที่สามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ เช่น สกอ. สมศ. กพร. เป็นต้น

7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน

สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรของสถาบันเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตและ

ผู้รับบริการตามพันธกิจของสถาบัน เช่น ผู้รับบริการด้านการวิจัย หรือชุมชนผู้รับบริการทางวิชาการของสถาบัน ได้เข้ามีมาส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาทิ ในรูปแบบของการร่วมเป็นกรรมการ การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย การให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือการให้ความร่วมมือกับสถาบันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการประกันคุณภาพ เป็นต้น

8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน

8.1 มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน ทั้งในส่วนของระดับสถาบันหรือสำนักวิชา และในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา และอื่น ๆ

8.2 มีการทำงานด้านการประกันคุณภาพร่วมกันในเครือข่าย มีผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่าย

8.3 มีการติดตาม ประเมินผลการสร้างเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

9.1 มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดี ในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

9.2 มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีให้กับสาธารณชน และให้หน่วยงานอื่นไปใช้ประโยชน์

9.3 มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำผลไปพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

1. นโยบาย แผนดำเนินงานและการปฏิบัติตามแผน

1.1 มหาวิทยาลัยจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์และแผนงานของการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

1.2 หน่วยงานของมหาวิทยาลัยดำเนินการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามแผนงานที่กำหนด

2. ระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

2.1 มีหลักเกณฑ์และระเบียบในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

2.2 สร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามความถนัด

2.3 จัดอบรมให้ความรู้แก่อาจารย์เพื่อสามารถให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีโดยมหาวิทยาลัยจัดหาโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีให้

2.5 จัดระบบให้อาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้บริการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีเป็นพี่เลี้ยงถ่ายทอดและชักจูงอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

3. การประเมินผลการดำเนินงานในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

3.1 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้นในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

3.2 มีการประเมินผลการดำเนินงานในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงานและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

3.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

4. บูรณาการระหว่างการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4.1 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการ/ กิจกรรมการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีว่าสัมพันธ์กับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอย่างไร และจัดทำแผนการบูรณาการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

4.2 ประเมินสัมฤทธิผลของการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่มีต่อการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย

บทที่ 6
การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ

1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก 5 ประการ คือ การเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี และมีพันธกิจอย่างน้อยอีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ 2) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 3) การบริหารและการจัดการ 4) การเงินและงบประมาณ และ 5) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพได้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน ที่ครอบคลุมทั้งพันธกิจหลัก พันธกิจสนับสนุน และองค์ประกอบตามนโยบายของรัฐบาลด้วย ได้แก่ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ 2) การผลิตบัณฑิต 3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4) การวิจัย 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 7) การบริหารและการจัดการ 8) การเงินและงบประมาณ 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ 10) องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” และ 11) การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้กำหนดตัวบ่งชี้ภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน ดังมีรายละเอียดปรากฏในบทที่ 4 เพื่อให้มหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 องค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (1 ตัวบ่งชี้ สกอ.) *(สมศ. ที่ 16-17 ไม่นำมาคำนวณ)*	-	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 1.1)	- *(2 สมศ. : ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16-17* ไม่นำมาคำนวณ)*	**1 สกอ.** *(2 สมศ. ไม่นำมาคำนวณ)*
2. การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้) 8 สกอ.+3 มทส.+5 สมศ.	3 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3 และ 2.5)	4 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6 และ 2.7)	1 สกอ.+5 สมศ.+3 **มทส.** (ตัวบ่งชี้ 2.8, **2.9 ก-ข,** **2.10, 2.11 ก-ข** และ ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1, 2, 3, 4, 14)	**8 สกอ.+5 สมศ. +3 มทส.**
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2 ตัวบ่งชี้ สกอ.)	-	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2)	-	**2 สกอ.**
4. การวิจัย (6 ตัวบ่งชี้) 3 สกอ.+3 สมศ.	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.3)	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2)	3 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5, 6, 7)	**3 สกอ.+3 สมศ.**
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม (4 ตัวบ่งชี้) 2 สกอ.+2 สมศ. *(สมศ. ที่ 18 ไม่นำมาคำนวณ)*	-	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2)	2 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8, 9) *(สมศ.ที่ 18* ไม่นำมาคำนวณ)*	**2 สกอ.+2 สมศ.**
6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3 ตัวบ่งชี้) 1 สกอ.+2 สมศ.	-	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 6.1)	2 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11)	**1 สกอ.+2 สมศ.**
7. การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้) 4 สกอ.+2 สมศ.+1 มทส.	-	4 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2, 7.3 และ 7.4)	2 สมศ. **+ 1 มทส.** **(ตัวบ่งชี้ 7.5** และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12-13**)**	**4 สกอ.+2 สมศ. +1 มทส.**
8. การเงินและงบประมาณ (1 ตัวบ่งชี้ สกอ.)	-	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 8.1)	-	**1 สกอ.**
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (1 ตัวบ่งชี้) *(สมศ. ที่ 15 ไม่นำมาคำนวณ)*	-	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 9.1)	- *(ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15* ไม่นำมาคำนวณ)*	**1 สกอ.** *(1 สมศ. ไม่นำมาคำนวณ)*
10. องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” (ทั้ง 2 ตัวบ่งชี้นี้ ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน)	-	- *(ตัวบ่งชี้ 10.1** ไม่ต้องจัดทำรายงาน)*	- *(ตัวบ่งชี้ 10.2** ไม่ต้องจัดทำรายงาน)*	- *(2 ตัวบ่งชี้ : ไม่ต้องจัดทำรายงาน)*
11. การปรับแปลง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี (4 ตัวบ่งชี้ มทส.)	**+1 มทส.** (ตัวบ่งชี้ **11.2**)	**+1 มทส.** (ตัวบ่งชี้ **11.1**)	**+2 มทส.** (ตัวบ่งชี้ **11.3, 11.4**)	**+4 มทส.**
รวม (45 ตัวบ่งชี้) **[23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.]**	**4 สกอ.+1 มทส.**	**18 สกอ.+1 มทส.**	**1 สกอ.+ 14 สมศ. + 6 มทส.**	**23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.**

หมายเหตุ : 1. * ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-18 ไม่ต้องนำมาคำนวณ

2. ** จากการประสานกับ สกอ. ว่าตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2 ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน

2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้น จึงได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีดุลยภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน ลงในมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐาน	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต (10 ตัวบ่งชี้) 1 สกอ. + 4 สมศ .+ 3 มทส.	-	-	1+3 มทส.+4 สมศ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.8, 2.9, 2.10, 2.11 และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1, 2, 3 และ 4)	1 สกอ.+4 สมศ. +3 มทส.
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา (30 ตัวบ่งชี้) 20 สกอ. + 7 สมศ. + 5 มทส.	4 สกอ.+1 มทส.	16 สกอ. +1 มทส.	7 สมศ. + 3 มทส.	20 สกอ.+7 สมศ. + 5 มทส.
ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา (9 ตัวบ่งชี้) 7 สกอ. + 2 สมศ.	-	7 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.4, 7.1, 7.3, 7.4, 8.1 และ 9.1)	2 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13)	7สกอ.+2 สมศ.
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา (23 ตัวบ่งชี้) 13 สกอ. + 5 สมศ. + 5 มทส.	4 สกอ.+1 มทส. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3, 2.5, 4.3 และ 11.2)	9 สกอ.+1 มทส. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2, 6.1และ 11.1) *(ตัวบ่งชี้ที่ 10.1** ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน)*	5 สมศ.+3 มทส. (ตัวบ่งชี้ที่ 7.5, 11.3, 11.4 และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8, 9, 10, 11, 14, *(สมศ. ที่ 15-18* ไม่นำมาคำนวณ และตัวบ่งชี้ที่ 10.2** ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน*	13 สกอ.+5 สมศ. + 5 มทส.
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ (5 ตัวบ่งชี้)	-	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2)	3 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5, 6 และ 7)	2 สกอ.+3 สมศ.
รวม (45 ตัวบ่งชี้) [23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.]	4 สกอ.+1มทส.	19 สกอ.+1 มทส.	1 สกอ.+ 14 สมศ. + 6 มทส.	23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.

หมายเหตุ : 1. * ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-18 ไม่ต้องนำมาคำนวณ
2. ** จากการประสานกับ สกอ. ว่าตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2 ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน

2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีดุลยภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบันมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะ วัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลัง อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

3. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ดังรายละเอียดที่ระบุไปแล้วในบทที่ 2 ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีกมาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1) ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา

ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ใช้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรรการใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การ

ประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

2.1) ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อสนเทศที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน ลงในมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 6.3

ตารางที่ 6.3 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา (17 ตัวบ่งชี้)				
(1) ด้านกายภาพ (1 ตัวบ่งชี้)	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.5)	-	-	**1 สกอ.**
(2) ด้านวิชาการ (6 ตัวบ่งชี้)	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3)	3 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6)	**1 สมศ.** (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14)	**5 สกอ.+1 สมศ.**
(3) ด้านการเงิน (1 ตัวบ่งชี้)	-	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 8.1)	-	**1 สกอ.**
(4) ด้านการบริหารจัดการ (9 ตัวบ่งชี้)	-	6 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4 และ 9.1)	**2 สมศ. + 1 มทส.** (ตัวบ่งชี้ที่ **7.5 และ** ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12, 13) ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-17* ไม่ต้องนำมาคำนวณ)	**6 สกอ.+ 2 สมศ.+1 มทส.**

หมายเหตุ : * ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-18 ไม่ต้องนำมาคำนวณ

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา (28 ตัวบ่งชี้)				
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต (11 ตัวบ่งชี้)	-	3 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 3.1 และ 3.2) ตัวบ่งชี้ที่ 10.1** ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน	1 สกอ.+3 มทส. + 4 สมศ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.8, 2.9, 2.10 และ 2.11 และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1, 2, 3 และ 4) ตัวบ่งชี้ที่ 10.2** ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน	4 สกอ.+3 มทส. +4 สมศ.
(2) ด้านการวิจัย (6 ตัวบ่งชี้)	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.3)	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2)	3 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6 และ 7)	3 สกอ.+3 สมศ.
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (4 ตัวบ่งชี้)	-	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2)	2 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8, 9 ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18* ไม่ต้องนำมาคำนวณ)	2 สกอ.+2 สมศ.
(4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3 ตัวบ่งชี้)	-	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 6.1)	2 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10 และ 11)	1 สกอ.+2 สมศ.
(5) ด้านการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี (+4 ตัวบ่งชี้)	+1 มทส. (ตัวบ่งชี้ 11.2)	+1 มทส. (ตัวบ่งชี้ 11.1)	+2 มทส. (ตัวบ่งชี้ 11.3, 11.4)	+4 มทส.
รวม (45 ตัวบ่งชี้) [23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.]	4 สกอ.+1 มทส.	18 สกอ.+1 มทส.	1 สกอ.+14 สมศ. +6 มทส.	23 สกอ.+ 14 สมศ.+8 มทส.

หมายเหตุ : 1. * ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-18 ไม่ต้องนำมาคำนวณ
2. ** จากการประสานกับ สกอ. ว่าตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2 ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน

4. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรม จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 11 ด้าน ลงในมุมมองด้านต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังปรากฏในตารางที่ 6.4

ตารางที่ 6.4 มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้านบริหารจัดการ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (19 ตัวบ่งชี้)	**1 มทส.** **(ตัวบ่งชี้ที่ 11.2)**	6 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 5.1, และ 5.2)	1 สกอ.+ 6 สมศ. **+ 5 มทส.** (ตัวบ่งชี้ที่ 2.8, **2.9, 2.10, 2.11, 11.3, 11.4** และ ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1, 2, 3, 4, 8 และ 9) *สมศ ที่ 18* ไม่ต้องนำมาคำนวณ*	**7 สกอ. + 6 สมศ.+6 มทส.**
2. ด้านกระบวนการภายใน (16 ตัวบ่งชี้)	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.5)	9 สกอ.+ 1 **มทส.** (ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4 9.1, **และ 11.1**) ตัวบ่งชี้ที่ 10.1** ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน	**1 มทส.**+ 4 สมศ. (ตัวบ่งชี้ที่ **7.5** และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10, 11, 12, 13) *สมศ.ที่ 15-17* ไม่ต้องนำมาคำนวณ* ตัวบ่งชี้ที่ 10.2** ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน	10 **สกอ.+ 2 มทส.+4 สมศ.**
3. ด้านการเงิน (2 ตัวบ่งชี้)	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.3)	1 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 8.1)	-	**2 สกอ.**
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม (8 ตัวบ่งชี้)	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3)	2 สกอ. (ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2)	4 สมศ. (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5, 6, 7 และ 14)	**4 สกอ.+4 สมศ.**
รวม (45 ตัวบ่งชี้) **[23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.]**	4 **สกอ.+1 มทส.**	18 **สกอ.+1 มทส.**	**1 สกอ.+14 สมศ. + 6 มทส.**	**23 สกอ.+ 14 สมศ.+ 8 มทส.**

หมายเหตุ : 1. * ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-18 ไม่ต้องนำมาคำนวณ
2. ** จากการประสานกับ สกอ. ว่าตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2 ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินประจำปี

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินประจำปี

ตัวบ่งชี้และเป้าหมาย	ปีการศึกษา				
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	✓	✓	✓	✓	✓
3. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
9. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
11. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/ บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0				✓	✓
12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0					✓
• **รวมตัวบ่งชี้ (ข้อ) ในแต่ละปี**	**9 ข้อ**	**10 ข้อ**	**10 ข้อ**	**11 ข้อ**	**12 ข้อ**
• **ตัวบ่งชี้บังคับ (ข้อที่)**	**1-5**	**1-5**	**1-5**	**1-5**	**1-5**
• **ตัวบ่งชี้ต้องผ่านรวม (ข้อ)**	**8 ข้อ**	**8 ข้อ**	**8 ข้อ**	**9 ข้อ**	**10 ข้อ**

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> : หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมินดังนี้

1. ตัวบ่งชี้บังคับ (ตัวบ่งชี้ที่ 1-5) มีผลดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย และ
2. มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 80% ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้บังคับและตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

<u>หมายเหตุ</u> :

1. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อม อนุโลมให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 5 และ มคอ. 6 ภายใน 60 วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/ รายวิชาที่เปิดสอน

ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ. 7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 90 วันหลังสอบซ่อม

ภาคผนวก 2

รายละเอียดตัวบ่งชี้ขั้นต่ำที่หน่วยงานควรมีใน
รายงานการประเมินตนเอง (SAR)

ข้อมูล ณ วันที่ 6 มิ.ย. 2557

รายละเอียดตัวบ่งชี้ขั้นต่ำที่หน่วยงานควรมีในรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ปีการศึกษา 2556

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/ สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (3 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16 ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	⊙												ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ศสพ., ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/สพค. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดทำภาพรวมสถาบันและจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
16.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	⊙												ฝ่ายวางแผน/สผ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 17 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	⊙												
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	⊙												
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	⊙												ฝ่ายบริหาร/ สกจ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	⊙										(✳ รายงานข้อมูลเฉพาะ สพค.)		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย) - **สถานพัฒนาคณาจารย์** ให้เปลี่ยนชื่อตัวบ่งชี้เป็น "**ระบบการพัฒนาคณาจารย์**"	⊙										(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกจ. สพค. เท่านั้น)		ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/สพค., ฝ่ายบริหาร/สกจ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้) (ต่อ)													
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ **หมายเหตุ (สกอ.)** : กรณีของการประเมินระดับสำนักวิชา หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัวที่กำหนดในระดับสถาบันให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้นั้นมาใช้แทน - **ศูนย์บริการการศึกษา, ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และศูนย์คอมพิวเตอร์ ให้ปรับชื่อตัวบ่งชี้เป็น "อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้" (ยกเว้นศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาให้ใช้ชื่อตัวบ่งชี้เดิม)** - ส่วนอาคารสถานที่ ให้ปรับชื่อตัวบ่งชี้เป็น "สภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการอยู่อาศัย"	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙						(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สอส. เท่านั้น)		- ฝ่ายวิชาการฯ/ศบก., ศควท. - ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ศูนย์ปฏิบัติการทางการแพทย์ฯ - ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/ศบส. - ฝ่ายวางแผน/ศค. - ฝ่ายบริหาร/สอส., - ฝ่ายกิจการนักศึกษา/สกน. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	⊙												ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/สพค. ให้ข้อมูลผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้สำนักวิชา
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	⊙												
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	⊙										(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกน. เท่านั้น)		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละการพ้นสถานภาพเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาต่อรุ่น													ฝ่ายวิชาการฯ/ศบก. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ก. ระดับปริญญาตรี	⊙	✓											
ข. ระดับบัณฑิตศึกษา	⊙ (ยกเว้น สวพ., สวพย.)	✓											
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น	⊙	✓											
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา													
ก. ระดับปริญญาตรี	⊙	✓											
ข. ระดับบัณฑิตศึกษา	⊙ (ยกเว้น สวพย.)	✓											

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/ สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้) (ต่อ)													
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระใน 1 ปี	⊙												ฝ่ายวางแผน/สผ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่ งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	⊙												
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	⊙ (ยกเว้น สวพ., สวพย.)												
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	⊙ (ยกเว้น สวพ., สวพย.)												
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14 การพัฒนาคณาจารย์	⊙												ฝ่ายบริหาร/ สกจ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙										(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกน. เท่านั้น)		- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/สกน., - ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/ศสพ. - สมาคม มทส. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙							✓			(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกน. เท่านั้น)		ฝ่ายกิจการนักศึกษา/สกน. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/ สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (6 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	⊙								⊙				- ฝ่ายวิชาการฯ/สบวพ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่ งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - สำหรับ สมศ.ที่ 5 และ สมศ.ที่ 6 สำนักวิชาเป็นผู้รวบรวมข้อมูล และส่งให้ สบวพ. ตรวจสอบความซ้ำซ้อนผลงานของทุกสำนักวิชา เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลในระดับสถาบัน
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	⊙								⊙				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	⊙								✓				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	⊙								✓				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	⊙								✓				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	⊙												- ฝ่ายวิชาการฯ/สบวพ. ให้ข้อมูลรายชื่อบทความจากฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ส่งให้สำนักวิชาเป็นข้อมูลเบื้องต้น
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙		⊙	⊙						⊙		(✳ **รายงานข้อมูลเฉพาะ ฟาร์มฯ**)	ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/เทคโนธานี ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙						⊙			⊙		(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะฟาร์มฯ เท่านั้น)	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	⊙												
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	⊙									⊙			

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5 ตัวบ่งชี้) (ต่อ)													
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ													
18.1 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน	⊙									⊙			
18.2 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน	⊙									⊙			
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙	✳	✳	✳	✳	✳	✳	✳	✳	✳	✳ (⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกน. เท่านั้น)	✳	ฝ่ายกิจการนักศึกษา/สกน. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะวัฒนธรรม (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙										(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกน. เท่านั้น)		
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙										(⊙ ตัวบ่งชี้เฉพาะ สกน. เท่านั้น และ ✓ รายงานเฉพาะ สอส.)		- ฝ่ายกิจการนักศึกษา/สกน. - ฝ่ายบริหาร/สอส. - สโมสรเทคโนโลยีสุรนารี ให้ข้อมูลแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน - ระดับสำนักวิชา ให้เปลี่ยนชื่อตัวบ่งชี้เป็น “ภาวะผู้นำของคณะกรรมการประจำสำนักวิชาและผู้บริหารทุกระดับของสำนักวิชา” - ระดับศูนย์/สถาบัน ให้เปลี่ยนชื่อตัวบ่งชี้เป็น “ภาวะผู้นำของคณะกรรมการประจำศูนย์/สถาบันและผู้บริหารทุกระดับของศูนย์/สถาบัน” - ระดับสำนักงานอธิการบดี ให้เปลี่ยนชื่อตัวบ่งชี้เป็น “ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงาน”	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ - ทุกหน่วยงาน ให้เปลี่ยนชื่อตัวบ่งชี้เป็น “การพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้”	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ก. การบริหารจัดการ (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	ฝ่ายวางแผน/สพส. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ข. การเรียนการสอน (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙	⊙	⊙				⊙					(✳ รายงานเฉพาะฟาร์มฯ เท่านั้น)	- ฝ่ายวิชาการฯ/ศบก. - ฝ่ายพัฒนาการสอนฯ/ศบส., ศนท. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ค. การวิจัย (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙								⊙			(✳ รายงานเฉพาะฟาร์มฯ เท่านั้น)	ฝ่ายวิชาการฯ/สบวพ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/ สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้) (ต่อ)													
ง. การเงิน (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙								✳		(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ สกบ.เท่านั้น)		ฝ่ายบริหาร/สกบ. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	ฝ่ายบริหารและหน่วยตรวจภายในให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบรวมบริการ ประสานภารกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ฝ่ายบริหารให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถาบัน	----------เป็นการประเมินในระดับสถาบัน สำนักวิชาไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้นี้----------												ฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย/ สสม. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว.
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	⊙												ฝ่ายวิชาการฯ ประสานขอข้อมูลผลการประเมินจาก สกจ เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (1 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ (รายงานข้อมูลภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย)	⊙									⊙	(⊙ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ที่เฉพาะ สกบ./ สบส. เท่านั้น)	⊙	ฝ่ายบริหาร/ สกบ., ฝ่ายวางแผน/ สบส. ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์บริการฯ	ศูนย์บรรณสารฯ	ศูนย์เครื่องมือฯ	ศูนย์คอมฯ	ศูนย์กิจการนานาชาติ	ศูนย์นวัตกรรมฯ	ศูนย์สหกิจฯ	สถาบันวิจัยฯ	เทคโนธานี	สนง.อธิการบดีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (2 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด **(ตัวบ่งชี้นี้จะไม่นำมาคิดคำนวณ)**	⊙												
องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” (2 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)	จากการประสานกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ข้อมูลว่า ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ในองค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D) ทั้งตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2 ไม่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้												
ตัวบ่งชี้ที่ 10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรม													
องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี (4 ตัวบ่งชี้)													
ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	⊙	✳	✳	✓	✓	✓	✓	✓	✓	⊙	✳	✳	✳	ฝ่ายพันธกิจสัมพันธ์ฯ/เทคโนธานี ให้ข้อมูลในระดับสถาบันแก่งาน QA สสว. เพื่อจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตัวบ่งชี้ที่ 11.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ	⊙	✳	✳	✓	✓	✓	✓	✓	✓	⊙	✳	✳	✳	
ตัวบ่งชี้ที่ 11.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ	⊙	✳	✳	✓	✓	✓	✓	✓	✓	⊙	✳	✳	✳	
ตัวบ่งชี้ที่ 11.4 ความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี	⊙	✳	✳	✓	✓	✓	✓	✓	✓	⊙	✳	✳	✳	

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	สำนักวิชา	ศูนย์ บริการฯ	ศูนย์ บรรณสารฯ	ศูนย์ เครื่องมือฯ	ศูนย์ คอมฯ	ศูนย์กิจการ นานาชาติ	ศูนย์ นวัตกรรมฯ	ศูนย์ สหกิจฯ	สถาบัน วิจัยฯ	เทคโน ธานี	สนง.อธิการบดี และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	ฟาร์มฯ/ สุรสัมมนาคาร	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 12 **การบริหารจัดการตามภารกิจหลัก** **(มหาวิทยาลัยกำหนดให้องค์ประกอบที่ 12 เป็นภารกิจหลักของหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานต้องกำหนดตัวบ่งชี้ตามภารกิจหลักในองค์ประกอบดังกล่าว)**													
ตัวบ่งชี้ที่ 12.1		⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	

⊙ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน ✓ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานต้องรายงานใน SAR (ถ้ามี) ✳ หมายถึง ข้อมูลที่หน่วยงานอาจจะรายงานเพิ่มเติมใน SAR เพื่อประกอบการประเมินตนเองให้ครอบคลุม input process output และ outcome

หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยกำหนดให้**หน่วยงานสนับสนุนต้องกำหนดตัวบ่งชี้ที่เน้นผลผลิตด้วย**

ภาคผนวก 3

รายการข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set (CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
579	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์								
580	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม 5)								
581	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์								
582	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาโทที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม 5)								
583	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์								
584	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม 5)								
668	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม 5)								
1	**จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด**								**T1 หรือ T2.1.2**
2	- -ระดับอนุปริญญา								
3	**- -ระดับปริญญาตรี**								**T1 หรือ T2.1.2**
4	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
5	**- -ระดับปริญญาโทที่มีเฉพาะแผน ก**								**T1 หรือ T2.1.2**
6	- -ระดับปริญญาโทที่มีเฉพาะแผน ข								
7	**- -ระดับปริญญาโท ที่มีทั้งแผน ก และ แผน ข อยู่ในเอกสารหลักสูตรฉบับเดียวกัน**								**T1 หรือ T2.1.2**
8	**ระดับปริญญาโท แผน ก ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก**								**T1 หรือ T2.1.2**
9	- -ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง								
10	**- -ระดับปริญญาเอก**								**T1 หรือ T2.1.2**
11	**จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด**								
12	- -ระดับอนุปริญญา								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
13	**- -ระดับปริญญาตรี**								
14	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
15	**- -ระดับปริญญาโท**								
16	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
17	**- -ระดับปริญญาเอก**								
18	**จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนและได้รับการรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพทั้งหมด**								
19	- -ระดับอนุปริญญา								
20	**- -ระดับปริญญาตรี**								
21	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
22	**- -ระดับปริญญาโท**								
23	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
24	**- -ระดับปริญญาเอก**								
25	จำนวนศูนย์จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งทั้งหมด								
26	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนโดยศูนย์การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งทั้งหมด								
27	- -ระดับอนุปริญญา								
28	- -ระดับปริญญาตรี								
29	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
30	- -ระดับปริญญาโท								
31	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
32	- -ระดับปริญญาเอก								
33	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนโดยศูนย์การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งและผ่านการรับทราบจากสกอ.								
34	- -ระดับอนุปริญญา								
35	- -ระดับปริญญาตรี								
36	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
37	- -ระดับปริญญาโท								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
38	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
39	- -ระดับปริญญาเอก								
40	**จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF**								
41	- -ระดับอนุปริญญา								
42	**- -ระดับปริญญาตรี**								**หลักสูตร MT + Electronic**
43	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
44	**- -ระดับปริญญาโท**								**หลักสูตร IT**
45	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
46	**- -ระดับปริญญาเอก**								
47	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF และมีการประเมินผลตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ครบถ้วน								
48	- -ระดับอนุปริญญา								
49	- -ระดับปริญญาตรี								
50	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
51	- -ระดับปริญญาโท								
52	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
53	- -ระดับปริญญาเอก								
54	**จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF ที่มีผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ผ่านเกณฑ์ประเมินอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนด)**								
55	- -ระดับอนุปริญญา								
56	**- -ระดับปริญญาตรี**								
57	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
58	**- -ระดับปริญญาโท**								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
59	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
60	- -ระดับปริญญาเอก								
61	**จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF แต่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 ครบถ้วน**								
62	- -ระดับอนุปริญญา								
63	**- -ระดับปริญญาตรี**								
64	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
65	**- -ระดับปริญญาโท**								
66	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
67	**- -ระดับปริญญาเอก**								
68	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร								
69	- -ระดับอนุปริญญา								
70	- -ระดับปริญญาตรี								
71	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
72	- -ระดับปริญญาโท								
73	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง								
74	- -ระดับปริญญาเอก								
75	**จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา**								T2
76	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา								
77	**- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี**								T2
78	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต								
79	**- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท**								T2
80	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (แผน ก)								
81	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท(แผน ข)								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
82	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง								
83	**- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก**								**T2**
84	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด**								**T3**
85	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการมีงานทำ**								**T1.1 (สมศ.)**
86	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหลังสำเร็จการศึกษา**								**T1.1 (สมศ.)**
87	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ**								**T1.1 (สมศ.)**
88	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา								
89	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา**								**T1.2 (สมศ.)**
90	**เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)**								**T1.1 (สมศ.)**
91	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด**								**T2**
92	**จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด**								**T2**
93	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ								
94	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								
95	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								
96	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ								
97	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								
98	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
99	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ								
100	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								
101	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								
102	**จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ**								T10
103	**- -จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง**								T10
104	**- -จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ**								T10
107	**จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์**								T2.3.1
108	- -จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี								
109	- -จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท								
110	- -จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก								
111	**จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์**								T2.3.1
112	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี								
113	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท								
114	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก								
115	**จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์**								T2.3.1
116	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี								
117	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท								
118	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก								
119	**จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์**								T2.3.1
120	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี								
121	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท								
122	- -จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
123	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร								T2.5.1
124	- -ระดับอนุปริญญา								
125	- -ระดับปริญญาตรี								T2.5.1
126	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
127	- -ระดับปริญญาโท								T2.5.1
128	- -ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง								
129	- -ระดับปริญญาเอก								T2.5.1
130	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา								T2.5.2
131	จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi-Fi กับสถาบัน								T2.5.2
132	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษา								T2.5.3
133	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตในระบบไร้สาย								T2.5.3
134	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา								T2.5.3
135	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง								T2.5.3
136	ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) เฉลี่ยทุกหลักสูตร								T2.6.5
137	- -ระดับอนุปริญญา								
138	- -ระดับปริญญาตรี								T2.6.5

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
139	- -ระดับ ป.บัณฑิต								
140	**- -ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก**								**T2.6.5**
142	- -ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง								
143	- -ระดับปริญญาเอก								
165	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ (ปริญญาโท)								
166	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ								
167	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือจำนวนการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI								
168	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ.								
169	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ.								
170	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI								
171	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 4 (Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
172	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 (Q3) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
173	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 2 (Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
174	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 (Q1) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
175	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ (ปริญญาโท)								
176	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับสถาบันหรือจังหวัด								
177	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ								
178	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ								
179	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน								
180	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ								
181	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ (ปริญญาเอก)								
182	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ								
183	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือจำนวนการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI								
184	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ.								
185	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.								
186	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI								
187	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 4 (Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
188	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 (Q3) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
189	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 2 (Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
190	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 (Q1) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
587	ระดับปริญญาเอก ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน								
588	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ (ปริญญาเอก)								
589	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับสถาบันหรือจังหวัด								
590	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ								
591	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ								
592	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน								
593	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ								
595	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของปีที่ผ่านมา								
597	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)								
598	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ แยกตามวุฒิปริญญาหรือเทียบเท่า								T2.2.1
599	- -จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า								T2.2.1
600	- -จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า								T2.2.1
601	- -จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า								T2.2.1
602	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท เอก ตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)								
144	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
145	- -จำนวนนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริง								
146	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์								
147	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัย								
148	**จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน**								**T4.3.2**
149	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								T4.3.2
150	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								T4.3.2
151	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								T4.3.2
152	**จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน**								**T4.3.3**
153	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								T4.3.3
154	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								T4.3.3
155	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								T4.3.3
156	**จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)**								**T4.3.3**
157	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								T4.3.3
158	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								T4.3.3
159	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								T4.3.3
160	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)								
161	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
162	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
163	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
164	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร								
192	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ								
623	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
624	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
625	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
193	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือจำนวนการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI								
626	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
627	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
628	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
194	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ.								
629	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
630	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
631	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
195	(สมศ.)จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.								
632	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
633	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
634	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
196	(สมศ.)จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI								
635	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
636	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
637	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
197	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 4 (Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
638	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
639	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
640	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
198	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 (Q3) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
641	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
642	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
643	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
199	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 2 (Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
644	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
645	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
646	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
200	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 (Q1) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และฐานข้อมูล Scopus								
647	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
648	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
649	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
202	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด								
653	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
654	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
655	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
203	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ								
656	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
657	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
658	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
204	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ								
659	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
660	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
661	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
205	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน								
662	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
663	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
664	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
206	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ								
665	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
666	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
667	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
207	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์								
208	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์								
209	จำนวนรวมของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ								
210	- -บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ								
211	- -บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ								

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common DataSet -CDS) ที่จะจัดเก็บในระบบ CHE QA Online ประจำปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

CdsID	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554	1. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	2. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	4. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	ระดับสถาบัน	ตารางที่ (บทนำ + ภาคผนวก ก)
212	- -ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ								
213	- -ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ								
611	- -จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ								
612	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ								
613	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
614	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
615	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
616	จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ								
617	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								
618	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ								
619	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์								
214	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการทั้งหมด								
215	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการ ที่บูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน								
216	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการ ที่บูรณาการเฉพาะกับการวิจัย								
594	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการ ที่บูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัย								
221	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม								T6.1.1
585	คะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม 5)								
586	คะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)								
608	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย								T10.2.1
609	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย								T10.2.1
610	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด								T10.2.1

ภาคผนวก 4

แนวทางการจัดทำรายงานประจำปี
ที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

ตารางที่ 7 (ส 1.) : สรุปผลการประเมินตามรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ

ตารางที่ 8 (ส 2.) : สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

ตารางที่ 9 (ส 3.) : สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ตารางที่ 10 (ส 4.) : สรุปผลการประเมินตามมุมมองการบริหารจัดการ

ตารางที่ 11 (ส 5.) : สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

ตารางที่ 12 (ส 6.) : สรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ
ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา

แนวทางการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

ความหมายของรายงาน

รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน หมายถึง รายงานการประเมินตนเองที่มหาวิทยาลัยเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก”

2. เพื่อให้มหาวิทยาลัยทราบสัมฤทธิผลในการดำเนินงานของตนเอง ทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง สำหรับเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานในปีต่อไป

3. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของมหาวิทยาลัยมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

รูปแบบรายงาน

รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ประกอบด้วย

1. คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)
2. ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

3. ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

1) องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ
2) องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต
3) องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
4) องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5) องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
6) องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
7) องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8) องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9) องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ
10) องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)”
11) องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี

4. สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา โดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ตลอดจนจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุง แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

การเขียนรายงาน

ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย รายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของมหาวิทยาลัย โดยมีสาระประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา ตลอดจนเป้าหมายที่สำคัญในปีปัจจุบัน ลักษณะการเขียนแบบบรรยาย สำหรับผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและเป้าหมายปีปัจจุบัน ควรสรุปเป็นตารางเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน

ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนที่เขียนถึงการดำเนินงานจริงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมีรูปแบบการนำเสนอตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ควรเขียนให้สั้นกะทัดรัด โดยยึดการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ประกอบ

ลักษณะการเขียนรายงาน เป็นการบรรยาย สังเคราะห์ และการประเมินประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ชี้ให้เห็นถึงการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยสิ่งที่ต้องรายงาน ต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้
2. การประเมินผลตามเกณฑ์
3. การประเมินผลเทียบกับเป้าหมายในตัวบ่งชี้นั้น ๆ
4. จุดแข็ง จุดอ่อนและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงในแต่ละตัวบ่งชี้

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา เป็นสรุปผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ รวมถึงวิธีการเสริมจุดแข็ง การปรับปรุงแก้ไขหรือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น การเขียนรายงานในบทนี้ จะเป็นการสังเคราะห์และการประเมินเพื่อรายงานสรุปผลสำเร็จของการดำเนินงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยตามองค์ประกอบคุณภาพ ตลอดจนแผนและเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต รายงานบทนี้ประกอบด้วย

1) รายงานตัวเลขในตารางสรุปผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ ตารางสรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ และตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ และสรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ดังนี้

- ตารางที่ 7 (ส 1.) สรุปผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ
- ตารางที่ 8 (ส 2.) สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ
- ตารางที่ 9 (ส 3.) สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา
- ตารางที่ 10 (ส 4.) สรุปผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ
- ตารางที่ 11 (ส 5.) สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
- ตารางที่ 12 (ส 6.) สรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา

2) สรุปผลการประเมินรวมทั้งจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาในภาพรวมของมหาวิทยาลัย แยกตามแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ และแนวทางการปรับปรุงพัฒนา

3) เป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต

4) แผนการพัฒนามหาวิทยาลัยในอนาคตให้สอดรับกับเป้าหมาย

<u>ตารางที่ 7</u> (ส 1.) : สรุปผลการประเมินตามรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย*	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมินตามเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ ✘ = ไม่บรรลุ)
		ตั้งตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (3 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน (ปีงบประมาณ)					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน - ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์					
- ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 17 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 1		**ตัวบ่งชี้ สกอ. (ตัวบ่งชี้ 1.1)**			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+ สมศ.			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+สมศ. +มทส. (ทุกตัวบ่งชี้)			
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อม การเรียนรู้					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน					

<u>หมายเหตุ</u> : 1. * หมายถึง ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

2. ✶ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ สกอ. และ สมศ.

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย*	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมินตามเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
		ตั้งตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้) **(ต่อ)**					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละการพ้นสถานภาพจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาต่อรุ่น ✶					
ก. ระดับปริญญาตรี					
ข. ระดับบัณฑิตศึกษา					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น✶					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา✶					
ก. ระดับปริญญาตรี					
ข. ระดับบัณฑิตศึกษา					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14 การพัฒนาคณาจารย์					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 2		**ตัวบ่งชี้ สกอ. (ตัวบ่งชี้ 2.1-2.8)**			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+ สมศ.			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+สมศ. +มทส. (ทุกตัวบ่งชี้)			

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

2. ✶ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ สกอ. และ สมศ.

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย*	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมินตามเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
		ตั้งตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร					
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 3					
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (6 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (ปีงบประมาณ)					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 4		**ตัวบ่งชี้ สกอ. (ตัวบ่งชี้ 4.1-4.3)**			
		ตัวบ่งชี้ สกอ. + สมศ.			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม					

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

2. ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ สกอ. และ สมศ.

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย*	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมินตามเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
		ตั้งตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5 ตัวบ่งชี้) (ต่อ)					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18 ผลการชี้นำและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ของสถาบัน - ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.1 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1					
- ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.2 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2					
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 5			**ตัวบ่งชี้ สกอ. (ตัวบ่งชี้ 5.1-5.2)**		
			ตัวบ่งชี้ สกอ. + สมศ.		
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม					
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 6			**ตัวบ่งชี้ สกอ. (ตัวบ่งชี้ 6.1)**		
			ตัวบ่งชี้ สกอ. + สมศ.		
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้					

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

2. ✶ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ สกอ. และ สมศ.

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย*	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมินตามเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
		ตั้งตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้) **(ต่อ)**					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ					
ก. การบริหารจัดการ					
ข. การเรียนการสอน					
ค. การวิจัย					
ง. การเงิน					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบ "รวมบริการ ประสานภารกิจ" ★					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 7		**ตัวบ่งชี้ สกอ. (ตัวบ่งชี้ 7.1-7.4)**			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+ สมศ.			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+สมศ. +มทส. (ทุกตัวบ่งชี้)			
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (1 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ (ปีงบประมาณ)					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 8					
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (2 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน					
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด **(ไม่นำตัวบ่งชี้นี้มาคำนวณ)**					
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 9					
องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล "สถานศึกษา 3 ดี (3D)" (2 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)					
ตัวบ่งชี้ที่ 10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)					

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

2. ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ สกอ. และ สมศ.

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย*	ผลการดำเนินงาน* ตั้งตั้ง/ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)	คะแนนการประเมินตามเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
องค์ประกอบที่ 10 เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป (ในการคิดคำนวณคะแนนเฉลี่ยตัวบ่งชี้ของ สกอ. ไม่ได้นำคะแนนตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย แต่สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (คะแนนเฉลี่ยตัวบ่งชี้ มทส.) ได้นำคะแนนของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย)					
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 10					
องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี (4 ตัวบ่งชี้)					
ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ★					
ตัวบ่งชี้ที่ 11.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ★					
ตัวบ่งชี้ที่ 11.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ★					
ตัวบ่งชี้ที่ 11.4 ความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี★					
องค์ประกอบที่ 11 เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 เป็นต้นไป					
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 11		**ตัวบ่งชี้ มทส.**			
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ		**ตัวบ่งชี้ สกอ. (23 ตัวบ่งชี้)**			
		ตัวบ่งชี้ สมศ. (18 ตัวบ่งชี้)			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+ สมศ.			
		ตัวบ่งชี้ สกอ.+สมศ. +มทส. (ทุกตัวบ่งชี้)			

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

2. ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้ สกอ. และ สมศ.

3. **ผลการประเมินในภาพรวม** พิจารณาจากช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ต้องปรับปรุงเร่งด่วน**
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ต้องปรับปรุง**
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ระดับพอใช้**
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ระดับดี**
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงาน**ระดับดีมาก**

4. ในการคิดคำนวณ**คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ของ สกอ.+สมศ. ไม่ได้นำคะแนนตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 และตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10** (ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2) **มาคิดรวมด้วย** แต่สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ของ มทส.) ได้นำคะแนนของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย

ตารางที่ 8 (ส 2.) : สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบ	ปัจจัยนำเข้า (I)		กระบวนการ (P)		ผลผลิตหรือผลลัพธ์ (O)			คะแนนเฉลี่ยรวม		
	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ (3)	-		-	1.1	สมศ.ที่ 16, 17			3 ตบช.		1 ตบช.
2. การผลิตบัณฑิต (16)	-	2.2, 2.3, 2.5	-	2.1, 2.4, 2.6, 2.7	สกอ. 2.8, มทส. 2.9, 2.10, 2.11 และ สมศ.ที่ 1, 2, 3, 4, 14			16 ตบช.	13 ตบช.	8 ตบช.
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2)	-			3.1, 3.2	-			2 ตบช.		2 ตบช.
4. การวิจัย (6)	-	4.3	-	4.1, 4.2	สมศ.ที่ 5, 6, 7			6 ตบช.		3 ตบช.
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5)	-		-	5.1, 5.2	สมศ.ที่ 8, 9, 18			5 ตบช.		2 ตบช.
6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3)	-		-	6.1	สมศ.ที่ 10, 11			3 ตบช.		1 ตบช.
7. การบริหารและการจัดการ (7)	-		-	7.1, 7.2, 7.3, 7.4	มทส. 7.5 และ สมศ.ที่ 12, 13			7 ตบช.	6 ตบช.	4 ตบช.
8. การเงินและงบประมาณ (1)	-		-	8.1	-			1 ตบช.		1 ตบช.
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (2)	-		-	9.1	สมศ.ที่ 15			2 ตบช.		1 ตบช.
10. องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” (2) *	-		-	10.1	สกอ. 10.2			2 ตบช.		2 ตบช.
11. การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี (+4)	11.2	-	11.1	-	มทส. 11.3, 11.4			4 ตบช.	-	-
คะแนนเฉลี่ยรวม (51 ตัวบ่งชี้)	**1 ตบช.**	**4 ตบช.**	**1 ตบช.**	**19 ตบช.**	**สกอ. (2 ตบช.) + มทส. (6 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**			**สกอ. (25 ตบช.) + มทส. (8 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**		

<u>หมายเหตุ</u> : 1. ผลการประเมินในภาพรวม พิจารณาจากช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</u>**
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ต้องปรับปรุง</u>**
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับพอใช้</u>**
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับดี</u>**
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับดีมาก</u>**

2. ***** หมายถึง ในการคิดคำนวณ**<u>คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ของ สกอ.+สมศ. ไม่ได้นำคะแนนตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 และตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10</u>** (ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2) **<u>มาคิดรวมด้วย</u>** แต่สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ของ มทส.) ได้นำคะแนนของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย

ตารางที่ 9 (ส 3.) : สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา	ปัจจัยนำเข้า (I)		กระบวนการ (P)		ผลผลิตหรือผลลัพธ์ (O)			คะแนนเฉลี่ยรวม		
	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต (10)	-		-	2.7, 3.2	สกอ. 2.8, มทส. 2.9, 2.10, 2.11 และ สมศ.ที่ 1, 2, 3 , 4			10 ตบช.	7 ตบช.	3 ตบช.
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา (36)	1	4	1	15	สกอ. 1 + มทส. 3 + สมศ.ที่ 11			36 ตบช.	31 ตบช.	20 ตบช.
ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา (9)	-		-	1.1, 2.4, 7.1, 7.3, 7.4, 8.1, 9.1	สมศ.ที่ 12, 13			9 ตบช.		7 ตบช.
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา (27) *	11.2	2.2, 2.3, 2.5, 4.3	11.1	2.1, 2.6, 3.1, 4.1, 5.1, 5.2, 6.1, 10.1	สกอ. 10.2, มทส. 7.5, 11.3, 11.4 และ สมศ.ที่ 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18			27 ตบช.	22 ตบช.	13 ตบช.
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ (5)	-		-	4.2, 7.2	สมศ.ที่ 5, 6, 7			5 ตบช.		2 ตบช.
คะแนนเฉลี่ยรวม (51 ตัวบ่งชี้)	**1 ตบช.**	**4 ตบช.**	**1 ตบช.**	**19 ตบช.**	**สกอ. (2 ตบช.) + มทส. (6 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**			**สกอ. (25 ตบช.) + มทส. (8 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**		

<u>หมายเหตุ</u> : 1. ผลการประเมินในภาพรวม พิจารณาจากช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</u>**
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ต้องปรับปรุง</u>**
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับพอใช้</u>**
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับดี</u>**
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับดีมาก</u>**

2. ***** หมายถึง ในการคิดคำนวณ**<u>คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ของ สกอ.+สมศ. ไม่ได้นำคะแนนตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 และตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10</u>** (ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2) **<u>มาคิดรวมด้วย</u>** แต่สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ของ มทส.) ได้นำคะแนนของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย

ตารางที่ 10 (ส 4.) : สรุปผลการประเมินตามมุมมองการบริหารจัดการ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ปัจจัยนำเข้า (I)		กระบวนการ (P)		ผลผลิตหรือผลลัพธ์ (O)			คะแนนเฉลี่ยรวม		
	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (20)	11.2	-	-	2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 5.1, 5.2	สกอ. 2.8, มทส. 2.9, 2.10, 2.11, 11.3, 11.4 และ สมศ.ที่ 1, 2, 3, 4, 8, 9, 18			20 ตบช.	14 ตบช.	7 ตบช.
2. ด้านกระบวนการภายใน (21) *	-	2.5	11.1	1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4, 9.1, 10.1	สกอ. 10.2, มทส. 7.5 และ สมศ.ที่ 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17			21 ตบช.	19 ตบช.	12 ตบช.
3. ด้านการเงิน (2)	-	4.3	-	8.1	-			2 ตบช.		2 ตบช.
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม (8)	-	2.2, 2.3	-	4.2, 7.2	สมศ.ที่ 5, 6, 7, 14			8 ตบช.		4 ตบช.
คะแนนเฉลี่ยรวม (51 ตัวบ่งชี้)	**1 ตบช.**	**4 ตบช.**	**1 ตบช.**	**19 ตบช.**	**สกอ. (2 ตบช.) + มทส. (6 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**			**สกอ. (25 ตบช.) + มทส. (8 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**		

<u>หมายเหตุ</u> : 1. ผลการประเมินในภาพรวม พิจารณาจากช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</u>**
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ต้องปรับปรุง</u>**
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับพอใช้</u>**
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับดี</u>**
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงาน**<u>ระดับดีมาก</u>**

2. ***** หมายถึง ในการคิดคำนวณ**<u>คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ของ สกอ.+สมศ. ไม่ได้นำคะแนนตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 และตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10</u>** (ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2) **<u>มาคิดรวมด้วย</u>** แต่สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ของ มทส.) ได้นำคะแนนของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย

ตารางที่ 11 (ส 5.) : สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา	ปัจจัยนำเข้า (I)		กระบวนการ (P)		ผลผลิตหรือ ผลลัพธ์ (O)			คะแนนเฉลี่ยรวม		
	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.	สกอ.+ มทส.+ สมศ.	สกอ.+ สมศ.	สกอ.
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา										
1) ด้านกายภาพ (1)	-	2.5	-		-			1 ตบช.		1 ตบช.
2) ด้านวิชาการ (6)	-	2.2, 2.3	-	2.1, 2.4, 2.6	สมศ.ที่ 14			6 ตบช.		5 ตบช.
3) ด้านการเงิน (1)	-		-	8.1	-			1 ตบช.		1 ตบช.
4) ด้านการบริหารจัดการ (12)	-		-	1.1, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 9.1	มทส. 7.5 และ สมศ.ที่ 12, 13, 15, 16, 17			12 ตบช.	11 ตบช.	6 ตบช.
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา										
1) ด้านการผลิตบัณฑิต* (13)	-			2.7, 3.1, 3.2, 10.1	สกอ. 2.8, 10.2, มทส. 2.9, 2.10, 2.11 และ สมศ.ที่ 1, 2, 3, 4			13 ตบช.	10 ตบช.	6 ตบช.
2) ด้านการวิจัย (6)	-	4.3	-	4.1, 4.2	สมศ.ที่ 5, 6, 7			6 ตบช.		3 ตบช.
3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (5)	-		-	5.1, 5.2	สมศ.ที่ 8, 9, 18			5 ตบช.		2 ตบช.
4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3)	-		-	6.1	สมศ.ที่ 10, 11			3 ตบช.		1 ตบช.
5) ด้านการปรับแปลง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี (+4)	11.2	-	11.1	-	มทส. 11.3, 11.4			4 ตบช.	-	-
คะแนนเฉลี่ยรวม (51 ตัวบ่งชี้)	**1 ตบช.**	**4 ตบช.**	**1 ตบช.**	**19 ตบช.**	**สกอ. (2 ตบช.) + มทส. (6 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**			**สกอ. (25 ตบช.) + มทส. (8 ตบช.) + สมศ. (18 ตบช.)**		

หมายเหตุ : 1. **ผลการประเมินในภาพรวม** พิจารณาจากช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ต้องปรับปรุงเร่งด่วน**
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ต้องปรับปรุง**
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ระดับพอใช้**
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงาน**ระดับดี**
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงาน**ระดับดีมาก**

2. ***** หมายถึง ในการคิดคำนวณ**คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ของ สกอ.+สมศ. ไม่ได้นำคะแนนตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 และตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10** (ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 และ 10.2) **มาคิดรวมด้วย** แต่สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ของ มทส.) ได้นำคะแนนของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 10 มาคิดรวมด้วย

ตารางที่ 12 (ส 6.) : สรุปผลการดำเนินงานและผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้		ผลการดำเนินงาน			ผลการประเมิน (คะแนน)		
		ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (1 ตัวบ่งชี้)							
1.1	กระบวนการพัฒนาแผน						
สมศ. 16	*ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน*						
	สมศ. 16.1 *ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์*						
	สมศ. 16.2 *ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์*						
สมศ. 17	*ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน*						
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้)							
2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร						
2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก						
2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ						
2.4	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน						
2.5	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้						
2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน						
2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต						
2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา						
2.9	**ร้อยละการพ้นสถานภาพเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาต่อรุ่น★** **ก. ระดับปริญญาตรี** **ข. ระดับบัณฑิตศึกษา**						
2.10	**ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น ★**						
2.11	**คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา ★** **ก. ระดับปริญญาตรี** **ข. ระดับบัณฑิตศึกษา**						

หมายเหตุ : ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติม

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้		ผลการดำเนินงาน			ผลการประเมิน (คะแนน)		
		ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (16 ตัวบ่งชี้) (ต่อ)							
สมศ. 1	*บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระใน 1 ปี*						
สมศ. 2	*คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ*						
สมศ. 3	*ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่*						
สมศ. 4	*ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่*						
สมศ. 14	*การพัฒนาคณาจารย์*						
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (2 ตัวบ่งชี้)							
3.1	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร						
3.2	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา						
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (6 ตัวบ่งชี้)							
4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์						
4.2	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์						
4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ						
สมศ. 5	*งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่*						
สมศ. 6	*งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์*						
สมศ. 7	*ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ*						
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (5 ตัวบ่งชี้)							
5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม						
5.2	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม						
สมศ. 8	*ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย*						

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้		ผลการดำเนินงาน			ผลการประเมิน (คะแนน)		
		ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
สมศ. 9	*ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข็มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก*						
สมศ. 18	*ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ*						
	สมศ. 18.1 *ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน*						
	สมศ. 18.2 *ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน*						
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (3 ตัวบ่งชี้)							
6.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
สมศ. 10	*การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะวัฒนธรรม*						
สมศ. 11	*การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม*						
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (7 ตัวบ่งชี้)							
7.1	ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน						
7.2	การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้						
7.3	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ก. การบริหารจัดการ						
	ข. การเรียนการสอน						
	ค. การวิจัย						
	ง. การเงิน						
7.4	ระบบบริหารความเสี่ยง						
7.5	**ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบรวมบริการ ประสานภารกิจ ★**						
สมศ. 13	*การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน*						
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (1 ตัวบ่งชี้)							
8.1	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ						
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (2 ตัวบ่งชี้)							
9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
สมศ. 15	*ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด*						

<u>หมายเหตุ</u> : ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติม

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้		ผลการดำเนินงาน			ผลการประเมิน (คะแนน)		
		ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล "สถานศึกษา 3 ดี (3D)" (2 ตัวบ่งชี้)							
10.1	การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)						
10.2	ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3 ดี (3D)						
องค์ประกอบที่ 11 การปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ★ (4 ตัวบ่งชี้)							
11.1	**มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ★**						
11.2	**ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ ★**						
11.3	**ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ ★**						
11.4	**ความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ★**						
องค์ประกอบที่ 11 เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 เป็นต้นไป							

<u>หมายเหตุ</u> : ★ หมายถึง ตัวบ่งชี้ของ มทส. เพิ่มเติม

ภาคผนวก 5

ตารางเชื่อมโยงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส. + สกอ.)
และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตารางเชื่อมโยงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส. + สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

การประเมินคุณภาพภายใน (มทส. + สกอ.) **ประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ 33 ตัวบ่งชี้** (สกอ. 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ + นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี” 2 ตัวบ่งชี้ + มทส. 8 ตัวบ่งชี้)	**ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล**	**แนวทางการประเมิน**	**การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)** **ประกอบด้วย** 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ 6 ด้าน 18 ตัวบ่งชี้	**ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล**
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	***ปีงบประมาณ***	-	16. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน 17. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	ปีการศึกษา
2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	ปีการศึกษา	-	-	-
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ปีการศึกษา	-	-	-
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ปีการศึกษา	-	-	-
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	ปีการศึกษา	ใช้ผลการประเมินจากระบบ CHE QA Online	14. การพัฒนาคณาจารย์	ปีการศึกษา
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ปีการศึกษา	-	-	-
2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	ปีการศึกษา	-	-	-
2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	ปีการศึกษา	ใช้ผลการประเมินจากระบบ CHE QA Online	1. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี 3. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 4. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 2. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	ปีการศึกษา ปีปฏิทิน ปีปฏิทิน ปีการศึกษา
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	ปีการศึกษา	-	-	-

การประเมินคุณภาพภายใน (มทส. + สกอ.) ประกอบด้วย **11 องค์ประกอบ 33 ตัวบ่งชี้** (สกอ. 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ + นโยบายรัฐบาล "สถานศึกษา 3 ดี" 2 ตัวบ่งชี้ + มทส. 8 ตัวบ่งชี้)	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล	แนวทางการประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.) ประกอบด้วย 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ 6 ด้าน 18 ตัวบ่งชี้	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล
2.9 ร้อยละการพ้นสถานภาพของนักศึกษาต่อรุ่น★ **ก. ระดับปริญญาตรี** **ข. ระดับบัณฑิตศึกษา**	ปีการศึกษา	-	-	-
2.10 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น ★	ปีการศึกษา	-	-	-
2.11 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา ★ **ก. ระดับปริญญาตรี** **ข. ระดับบัณฑิตศึกษา**	ปีการศึกษา	-	-	-
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	ปีการศึกษา	-	-	-
3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	ปีการศึกษา	-	-	-
4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	-	-	-
4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	ใช้ผลการประเมินจากระบบ CHE QA Online	5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 6. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ 7. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ปีปฏิทิน
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	***ปีงบประมาณ***	-	-	-
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	ปีการศึกษา	-	8. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	ปีการศึกษา

การประเมินคุณภาพภายใน (มทส. + สกอ.) **ประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ 33 ตัวบ่งชี้** (สกอ. 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ + นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี” 2 ตัวบ่งชี้ + มทส. 8 ตัวบ่งชี้)	**ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล**	**แนวทางการประเมิน**	**การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)** **ประกอบด้วย** 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ 6 ด้าน 18 ตัวบ่งชี้	**ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล**
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	ปีการศึกษา	-	9. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก 18. ผลการชี้นำและ/ หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ของสถาบัน	ปีการศึกษา
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ปีการศึกษา	-	10. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม 11. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	ปีการศึกษา
7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	ปีการศึกษา	ใช้ผลการประเมินจากระบบ CHE QA Online	12. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย 13. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	ปีการศึกษา
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	ปีการศึกษา	-	-	-
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	ปีการศึกษา	-	-	-
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	ปีการศึกษา	-	-	-
7.5 ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” ★	ปีการศึกษา	-	-	-
8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	***ปีงบประมาณ***	-	-	-
9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ปีการศึกษา	ใช้ผลการประเมินจากระบบ CHE QA Online	15. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	ปีการศึกษา
10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D) *(ตามนโยบายรัฐบาล)*	ปีการศึกษา	-	-	-
10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรม *(ตามนโยบายรัฐบาล)*	ปีการศึกษา	-	-	-

การประเมินคุณภาพภายใน (มทส. + สกอ.) ประกอบด้วย **11 องค์ประกอบ 33 ตัวบ่งชี้** (สกอ. 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ + นโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี” 2 ตัวบ่งชี้ + มทส. 8 ตัวบ่งชี้)	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล	แนวทางการประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.) ประกอบด้วย 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ 6 ด้าน 18 ตัวบ่งชี้	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล
11.1 มีระบบและกลไกในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ★	ปีการศึกษา	-	-	-
11.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจ★	ปีการศึกษา	-	-	-
11.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่ออาจารย์ประจำ ★	ปีการศึกษา	-	-	-
11.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการในการปรับแปลง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี★	ปีการศึกษา	-	-	-

หมายเหตุ : ★ ตัวบ่งชี้ที่ มทส. เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้

รายละเอียดตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 จาก สมศ.

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมมาตรฐาน 4 มาตรฐาน คือ

1) ผลการจัดการศึกษา

2) การบริหารจัดการศึกษา

3) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4) การประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน 15 ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ 2 ตัวบ่งชี้ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม 1 ตัวบ่งชี้ รวมจำนวนทั้งสิ้น 18 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ (18 ตัวบ่งชี้)		มาตรฐานตามกฎกระทรวง
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน (15 ตัวบ่งชี้)	**ด้านคุณภาพบัณฑิต** (4 ตัวบ่งชี้)	ผลการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	1. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	
	2. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
	3. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	4. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์	
	ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (3 ตัวบ่งชี้)	
	5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	6. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	
	7. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	
	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม (2 ตัวบ่งชี้)	
	8. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	
	9. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (2 ตัวบ่งชี้)	
	10. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
	11. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	
	ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน (3 ตัวบ่งชี้)	การบริหารจัดการศึกษา
	12. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	
	13. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	
	14. การพัฒนาคณาจารย์	
	ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน (1 ตัวบ่งชี้)	การประกันคุณภาพภายใน
	15. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	
กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ (2 ตัวบ่งชี้/ 3 ตัวบ่งชี้ย่อย)	16. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ 16.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	ผลการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	17. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	
กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม (1 ตัวบ่งชี้/ 2 ตัวบ่งชี้ย่อย)	18. ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ 18.1 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน 18.2 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน	